

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 maja 2003 r.

w sprawie określenia wielkości środków własnych domu maklerskiego w zależności od rozmiarów wykonywanej działalności oraz maksymalnej wysokości kredytów, pożyczek i wyemitowanych dłużnych papierów wartościowych w stosunku do środków własnych

Na podstawie art. 60 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. — Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (Dz. U. z 2002 r. Nr 49, poz. 447 i Nr 240, poz. 2055 oraz z 2003 r. Nr 50, poz. 424 i Nr 84, poz. 774) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wielkość środków własnych domu maklerskiego, w zależności od rozmiarów wykonywanej działalności domu maklerskiego, zwanych dalej „nadzorowanymi kapitałami”;
- 2) maksymalną wysokość zaciągniętych przez dom maklerski kredytów, pożyczek i wyemitowanych przez dom maklerski dłużnych papierów wartościowych w stosunku do wielkości środków własnych na prowadzenie działalności.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie — rozumie się przez to ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. — Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi;
- 2) ustawie o rachunkowości — rozumie się przez to ustawę z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości

(Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694 oraz z 2003 r. Nr 60, poz. 535);

- 3) ustawie o giełdach towarowych — rozumie się przez to ustawę z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. Nr 103, poz. 1099, z 2002 r. Nr 200, poz. 1686 oraz z 2003 r. Nr 50, poz. 424 i Nr 84, poz. 774);
- 4) ustawie — Prawo bankowe — rozumie się przez to ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.¹⁾);
- 5) Komisji — rozumie się przez to Komisję Papierów Wartościowych i Giełd;
- 6) operacji — rozumie się przez to podejmowane przez dom maklerski czynności faktyczne lub prawne, w wyniku których powstają wielkości bilansowe lub pozabilansowe; do operacji zalicza się:

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i 1387 i Nr 241, poz. 2074 oraz z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60, poz. 535 i Nr 65, poz. 594.

- a) operacje dotyczące danego instrumentu bazowego, z których wynika powstanie składnika aktywów lub pasywów bilansu domu maklerskiego,
 - b) operacje, których wynikiem jest pozabilansowa pozycja pierwotna;
- 7) operacjach, których wynikiem jest pozabilansowa pozycja pierwotna — rozumie się przez to zawarcie wywołujących ten skutek:
- a) umów o charakterze gwarancyjnym,
 - b) transakcji terminowych, do których zalicza się transakcje terminowe proste, transakcje terminowe opcyjne oraz transakcje terminowe złożone;
- 8) parametrach cenowych — rozumie się przez to cenę lub inny niż cena wskaźnik wartości danego instrumentu bazowego, w tym w szczególności stopę procentową oraz kurs waluty i indeks giełdowy;
- 9) dniu zapadalności pozycji pierwotnej instrumentu bazowego — rozumie się przez to ostatni dzień, w którym zgodnie z umową powinna nastąpić realizacja wszystkich zobowiązań związanych z daną pozycją pierwotną instrumentu bazowego;
- 10) rezydualnym terminie zapadalności — rozumie się przez to okres między dniem sprawozdawczym a dniem:
- a) zapadalności pozycji pierwotnej — w przypadku pozycji pierwotnych w instrumentach bazowych opartych na stałej stopie procentowej,
 - b) najbliższej zmiany oprocentowania — w przypadku pozycji pierwotnych w instrumentach bazowych opartych na zmiennej stopie procentowej;
- 11) dniu sprawozdawczym — rozumie się przez to dzień, na który dokonuje się obliczenia całkowitego wymogu kapitałowego;
- 12) rentowności do wykupu — rozumie się przez to stopę rentowności w skali roku, przy której bieżąca wartość godziwa instrumentu bazowego jest równa zdyskontowanemu, na dzień sprawozdawczy, za pomocą tej stopy wartościom wszystkich znanych przyszłych płatności z tytułu tego instrumentu zgodnie z ich rezydualnymi terminami zapadalności;
- 13) średnim okresie zwrotu — rozumie się przez to średnią ważoną liczbę lat od dnia sprawozdawczego do dnia zapadalności poszczególnych należności z tytułu danego instrumentu bazowego, z wagami równymi udziałom płatności za poszczególne okresy w całkowitej wartości godziwej tego instrumentu, przy zastosowaniu odpowiedniej dla danego instrumentu bazowego rentowności do wykupu;
- 14) zaktualizowanym średnim okresie zwrotu — rozumie się przez to średni okres zwrotu zdyskontowa-
- ny za pomocą odpowiedniej dla danego instrumentu bazowego rentowności do wykupu przy założeniu rocznego okresu dyskonta;
- 15) kuponie — rozumie się przez to wyrażony w procentach iloraz nominalnej wartości jednorocznych płatności odsetkowych z tytułu utrzymywania danej pozycji pierwotnej i nominalnej wartości tej pozycji;
- 16) wartości godziwej — rozumie się przez to wartość, o której mowa w art. 28 ust. 6 ustawy o rachunkowości;
- 17) funduszu rozliczeniowym — rozumie się przez to fundusz, o którym mowa w art. 143 ust. 1 ustawy;
- 18) firmie inwestycyjnej — rozumie się przez to osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej z siedzibą na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, a w przypadku gdy przepisy danego państwa nie wymagają utworzenia siedziby — z centralą na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, albo osobę fizyczną z miejscem zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, prowadzącą na podstawie zezwolenia odpowiedniego organu nadzoru działalność maklerską na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, jak również instytucję kredytową z siedzibą na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej prowadzącą na podstawie zezwolenia odpowiedniego organu nadzoru działalność maklerską na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- 19) instytucji kredytowej — rozumie się przez to podmiot, o którym mowa w art. 4 pkt 17 ustawy — Prawo bankowe;
- 20) banku — rozumie się przez to osobę prawną mającą siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o której mowa w art. 2 ustawy — Prawo bankowe;
- 21) instytucji finansowej — rozumie się przez to instytucję, o której mowa w art. 4 § 1 pkt 7 ustawy z dnia 15 września 2000 r. — Kodeks spółek handlowych (Dz. U. Nr 94, poz. 1037, z 2001 r. Nr 102, poz. 1117 oraz z 2003 r. Nr 49, poz. 408), z wyłączeniem firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych oraz zakładów ubezpieczeń;
- 22) podmiotach powiązanych — rozumie się przez to co najmniej dwa podmioty, z których przynajmniej jeden bezpośrednio lub pośrednio sprawuje kontrolę lub współkontrolę nad drugim podmiotem albo wywiera na niego znaczący wpływ lub kiedy sytuacja finansowa jednego z tych podmiotów może mieć wpływ na realizację zobowiązań przez drugi z nich;
- 23) sprawowaniu kontroli — rozumie się przez to zdolność, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 34 ustawy o rachunkowości;

- 24) sprawowaniu współkontroli — rozumie się przez to zdolność, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 35 ustawy o rachunkowości;
- 25) znaczącym wpływie na inny podmiot — rozumie się przez to zdolność, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 36 ustawy o rachunkowości;
- 26) podmiocie dominującym — rozumie się przez to jednostkę, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 37 ustawy o rachunkowości;
- 27) podmiocie zależnym — rozumie się przez to jednostkę, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 39 ustawy o rachunkowości;
- 28) współczynnika delta — rozumie się przez to stosunek spodziewanej zmiany ceny opcji do dowolnie małej zmiany ceny instrumentu bazowego będącego przedmiotem opcji;
- 29) ekwiwalencji delta — rozumie się przez to wartość nominalną instrumentów bazowych do otrzymania albo instrumentów bazowych do wydania będących przedmiotem danej opcji, pomnożoną przez odpowiedni współczynnik delta;
- 30) kapitałach mniejszości — rozumie się przez to kapitały, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 46 ustawy o rachunkowości;
- 31) giełdzie towarowej — rozumie się przez to giełdę, o której mowa w art. 2 pkt 1 ustawy o giełdach towarowych.

§ 3. 1. Poziom nadzorowanych kapitałów nie może być niższy niż wysokość całkowitego wymogu kapitałowego.

2. Całkowity wymóg kapitałowy jest sumą wymogów kapitałowych obliczonych z tytułu poszczególnych rodzajów ryzyka związanego z zakresem prowadzonej przez dom maklerski działalności.

3. Dom maklerski jest zobowiązany do obliczania całkowitego wymogu kapitałowego na koniec każdego dnia roboczego — według stanu na poprzedni dzień roboczy i porównywania tak obliczonej wielkości z poziomem nadzorowanych kapitałów.

4. Niezależnie od wysokości całkowitego wymogu kapitałowego poziom nadzorowanych kapitałów nie może być niższy niż wysokość, określonego w załączniku nr 7 do rozporządzenia, wymogu kapitałowego z tytułu pozostałych ryzyk.

5. Poziom nadzorowanych kapitałów nie może być niższy niż minimalna wielkość środków własnych na prowadzenie działalności maklerskiej, określona w art. 41a ustawy.

6. Dom maklerski jest obowiązany posiadać kapitały nadzorowane na poziomie zapewniającym utrzymanie:

- 1) stopy zabezpieczenia, obliczonej w sposób określony w załączniku nr 9 do rozporządzenia, na poziomie określonym w tym załączniku;

- 2) bieżącego poziomu zaangażowania, obliczonego w sposób określony w załączniku nr 10 do rozporządzenia, w wysokości równej lub niższej od maksymalnego poziomu zaangażowania określonego w tym załączniku.

§ 4. 1. Poszczególne wymogi kapitałowe oblicza się z tytułu:

- 1) ryzyka:
 - a) cen instrumentów kapitałowych w zakresie portfela handlowego,
 - b) cen towarów w zakresie portfela niehandlowego i handlowego łącznie,
 - c) szczególnego cen instrumentów dłużnych w zakresie portfela handlowego,
 - d) ogólnego stóp procentowych w zakresie portfela handlowego,
 - e) gwarantowania emisji papierów wartościowych w zakresie portfela handlowego

— w sposób określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia;

- 2) ryzyka rozliczenia-dostawy w zakresie portfela handlowego, w sposób określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia;
 - 3) ryzyka kontrahenta w zakresie portfela handlowego, w sposób określony w załączniku nr 3 do rozporządzenia;
 - 4) ryzyka walutowego, w sposób określony w załączniku nr 4 do rozporządzenia;
 - 5) ryzyka kredytowego:
 - a) w zakresie portfela niehandlowego,
 - b) w zakresie portfela handlowego
- w sposób określony w załączniku nr 5 do rozporządzenia;
- 6) przekroczenia limitu koncentracji zaangażowania, w sposób określony w załączniku nr 6 do rozporządzenia;
 - 7) pozostałych kategorii ryzyka — w zakresie i wysokości adekwatnej do ponoszonego ryzyka.

2. Całkowity wymóg kapitałowy obejmuje:

- 1) wymogi kapitałowe, o których mowa w ust. 1 pkt 1—4 i pkt 5 lit. a oraz pkt 6 i 7 — w przypadku domów maklerskich, których zakres prowadzonej działalności jest znaczący;
- 2) wymogi kapitałowe, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b oraz pkt 4—7 — w przypadku domów maklerskich, których zakres prowadzonej działalności jest nieznaczący.

§ 5. 1. Dom maklerski oblicza zakres prowadzonej działalności, o którym mowa w § 4 ust. 2, rozumiany ja-

ko stosunek sumy wszystkich kwot kategorii zaliczonych do portfela handlowego do sumy bilansowej powiększonej o sumę wszystkich sald operacji pozabilansowych.

2. Zakres prowadzonej działalności domu maklerskiego uznaje się za znaczący, począwszy od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu, w którym jest spełniony przynajmniej jeden z poniższych warunków:

- 1) średnia arytmetyczna dziennych sum wszystkich nominalnych kwot kategorii zaliczonych do portfela handlowego, obliczona za ostatnie 250 dni robocze, przekroczyła równowartość 15 000 000 euro obliczoną w złotych według bieżącego kursu średniego ogłoszonego na dany dzień przez Narodowy Bank Polski;
- 2) suma wartości wszystkich nominalnych kwot kategorii zaliczonych do portfela handlowego, obliczona w poprzednim dniu roboczym, przekroczyła równowartość 20 000 000 euro obliczoną w złotych według bieżącego kursu średniego ogłoszonego na dany dzień przez Narodowy Bank Polski;
- 3) średnia arytmetyczna zakresu prowadzonej działalności, obliczona za ostatnie 250 dni robocze, przekroczyła 0,05;
- 4) zakres prowadzonej działalności w poprzednim dniu roboczym przekroczył 0,06.

3. Dom maklerski oblicza zakres prowadzonej działalności co najmniej na koniec każdego okresu sprawozdawczego.

§ 6. 1. Dom maklerski dokonuje podziału przeprowadzanych operacji na portfel handlowy i portfel niehandlowy, zgodnie z zasadami określonymi w ust. 2 i 3.

2. Portfel handlowy domu maklerskiego obejmuje następujące kategorie:

- 1) operacje dokonywane we własnym imieniu i na własny rachunek z zamiarem osiągnięcia korzyści, w krótkich okresach, z rzeczywistych lub oczekiwanych różnic między rynkowymi cenami zakupu i sprzedaży lub też z innych odchyleń cen lub parametrów cenowych, oraz operacje dokonywane na własny rachunek w celu realizacji zadań związanych z organizacją rynku regulowanego albo umów o subemisję inwestycyjne lub usługowe;
- 2) operacje dokonywane na zlecenie osoby trzeciej we własnym imieniu i na własny rachunek, nawet jeżeli pozycje pierwotne określone w § 3 załącznika nr 1 do rozporządzenia, wynikające z tych operacji, są w pełni kompensowane z pozycjami przeciwnymi;
- 3) umowy z udzielonym przez dom maklerski przyrzeczeniem odkupu oraz umowy o udzielenie przez dom maklerski pożyczki, których przedmiotem są aktywa uprzednio nabyte w wyniku operacji, o których mowa w pkt 1 lub 2, jeżeli nie zostały ujęte w portfelu handlowym na podstawie pkt 1 lub 2;

4) umowy z otrzymanym przez dom maklerski przyrzeczeniem odkupu oraz umowy o zaciągnięcie przez dom maklerski pożyczki, których przedmiotem są aktywa uprzednio nabyte w wyniku operacji, o których mowa w pkt 1 lub 2, jeżeli operacje te spełniają łącznie warunki określone w lit. a—c i e lub warunki określone w lit. d i e:

- a) pozycja pierwotna, określona w § 3 załącznika nr 1 do rozporządzenia, wynikająca z danej operacji podlega codziennej wycenie według jej wartości godziwej,
- b) istnieje możliwość dostosowywania przyjętego lub udzielonego zabezpieczenia w celu uwzględnienia istotnych zmian jego wartości godziwej,
- c) umowa przewiduje możliwość dokonania potrącenia wierzytelności domu maklerskiego z wierzytelnością drugiej strony umowy przysługującej jej wobec domu maklerskiego, w przypadku niewykonania przez drugą stronę umowy zobowiązań w ustalonym terminie,
- d) drugą stroną umowy jest podmiot, o którym mowa w § 7 ust. 1 pkt 1 i 5 oraz § 8 pkt 1 i 2 załącznika nr 5 do rozporządzenia,
- e) cel zawarcia umowy mieści się w strategii działania domu maklerskiego oraz umowa ma charakter krótkoterminowy;

5) operacje nieujęte w pkt 1—4, pod warunkiem że:

- a) zobowiązania wynikające z danej operacji nie zostały wykonane pomimo upływu ustalonego terminu ich realizacji lub
- b) celem operacji jest zabezpieczenie ryzyka pozycji pierwotnych zaliczonych do portfela handlowego;

6) opłaty, prowizje, odsetki naliczone do dnia sprawozdawczego, dywidendy oraz depozyty zabezpieczające transakcje zawarte na rynku regulowanym lub na giełdzie towarowej, bezpośrednio związane z operacjami zaliczonymi do portfela handlowego.

3. Portfel niehandlowy domu maklerskiego obejmuje operacje niezaliczone do portfela handlowego, w szczególności mające charakter inwestycji długoterminowych lub służące zabezpieczeniu domu maklerskiego przed ryzykiem związanym z zaliczonymi do niego operacjami.

§ 7. 1. Dom maklerski oblicza poziom nadzorowanych kapitałów w sposób określony w załączniku nr 8 do rozporządzenia.

2. W przypadku jakichkolwiek zmian wielkości poszczególnych składników nadzorowanych kapitałów dom maklerski koryguje poziom nadzorowanych kapitałów na bieżąco. Obowiązek skorygowania poziomu nadzorowanych kapitałów powstaje w szczególności w przypadku poniesienia przez dom maklerski znaczącej straty finansowej, stanowiącej ponad 50 % poziomu nadzorowanych kapitałów domu maklerskiego.

3. Domy maklerskie, których zakres prowadzonej działalności jest znaczący, obliczają poziom nadzorowanych kapitałów w sposób określony w § 1 ust. 1 i 2 załącznika nr 8 do rozporządzenia, wykorzystując wielkość różnicy kapitałów uzupełniających III kategorii i aktywów nie płynnych wyłącznie na pokrycie wymogów kapitałowych, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 1 lit. a, c—e, pkt 2 i 3 oraz pkt 6.

§ 8. 1. Zobowiązaniami podporządkowanymi są zobowiązania, których okres wymagalności, od momentu ich powstania, jest dłuższy niż dwa lata i co do których wierzyciel zobowiązał się nieodwołalnie, że w przypadku otwarcia likwidacji lub ogłoszenia upadłości domu maklerskiego jego roszczenia zostały zaspokojone w ostatniej kolejności.

2. Umowa pożyczki lub kredytu, w wyniku której powstają zobowiązania podporządkowane, nie może przewidywać obowiązku ustanowienia przez dom maklerski zabezpieczeń zwrotu pożyczki lub kredytu ani dopuszczać możliwości odstąpienia od niej przed upływem okresu wymagalności zobowiązań z niej wynikających, z wyłączeniem takich okoliczności, jak likwidacja lub upadłość domu maklerskiego.

3. Zobowiązania podporządkowane mogą powiększyć poziom nadzorowanych kapitałów, o ile środki z tytułu umowy pożyczki lub kredytu, w wyniku której powstają zobowiązania podporządkowane, zostały w pełni wpłacone.

4. Dom maklerski uwzględniający zobowiązania z tytułu przyjętego kredytu lub pożyczki podporządkowanej w wielkości nadzorowanych kapitałów jest obowiązany zawiadomić Komisję o zamierzonej spłacie pożyczki lub kredytu, która spowoduje obniżenie wielkości nadzorowanych kapitałów do poziomu niższego niż 120 % całkowitego wymogu kapitałowego.

5. Dom maklerski nie może dokonać spłaty zobowiązań podporządkowanych uwzględnionych w wielkości nadzorowanych kapitałów, jeżeli spowoduje ona obniżenie wielkości nadzorowanych kapitałów domu maklerskiego do poziomu niższego niż 100 % całkowitego wymogu kapitałowego.

§ 9. Dom maklerski, którego zakres prowadzonej działalności jest znaczący, jest obowiązany do obliczania łącznego wyniku osiągniętego na wszystkich pozycjach pierwotnych wynikających z operacji zaliczonych do jego portfela handlowego, zrealizowanego w ciągu danego dnia roboczego, zgodnie z zasadami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 81 ust. 2 pkt 2 ustawy o rachunkowości. Wynik ten powinien być ustalany na koniec każdego dnia roboczego — według stanu na poprzedni dzień roboczy.

§ 10. 1. W przypadku gdy dom maklerski jest podmiotem dominującym wobec instytucji kredytowej, firmy inwestycyjnej lub instytucji finansowej, z zastrzeżeniem ust. 2, oblicza się skonsolidowany całkowity wymóg kapitałowy i poziom skonsolidowanych nadzorowanych kapitałów.

2. W przypadku gdy podmiotem dominującym wobec domu maklerskiego jest instytucja finansowa, będąca jednocześnie podmiotem dominującym wobec podmiotów stanowiących wyłącznie lub głównie instytucje kredytowe, firmy inwestycyjne lub instytucje finansowe, z których przynajmniej jedna jest domem maklerskim lub bankiem, oblicza się skonsolidowany całkowity wymóg kapitałowy i poziom skonsolidowanych nadzorowanych kapitałów.

3. Skonsolidowany całkowity wymóg kapitałowy jest ustalany łącznie dla wszystkich podmiotów wchodzących w skład grupy kapitałowej, o których mowa w ust. 1 lub 2, z tytułu wszystkich rodzajów ryzyka, określonych w § 4 ust. 1 oraz zgodnie z zasadami zawartymi w § 4 ust. 2.

4. Poziom skonsolidowanych nadzorowanych kapitałów domu maklerskiego oblicza się zgodnie z zasadami zawartymi w załączniku nr 8 do rozporządzenia.

§ 11. 1. Dom maklerski wchodzący w skład grupy kapitałowej, określonej w § 10, może obliczać całkowity wymóg kapitałowy i poziom nadzorowanych kapitałów odrębnie od pozostałych podmiotów tylko w przypadku, gdy każdy z tych podmiotów będący instytucją kredytową, bankiem, firmą inwestycyjną lub domem maklerskim wchodzących w skład tej grupy:

- 1) stosuje definicję nadzorowanych kapitałów określoną w załączniku nr 8 do rozporządzenia;
- 2) spełnia wymogi określone w § 3;
- 3) monitoruje i kontroluje źródła nadzorowanych kapitałów oraz finansowania zewnętrznego wszystkich pozostałych podmiotów wymienionych w § 10, wchodzących w skład tej samej grupy kapitałowej.

2. Dom maklerski obliczający całkowity wymóg kapitałowy i poziom nadzorowanych kapitałów, w sposób określony w ust. 1, jest obowiązany powiadomić Komisję o ryzyku, które może zagrozić jego działalności, a w szczególności związanym ze źródłami nadzorowanych kapitałów oraz finansowaniem zewnętrznym, o którym mowa w ust. 1 pkt 3.

3. W związku z informacją, o której mowa w ust. 2, Komisja może zwrócić się do domu maklerskiego o podjęcie działań mających na celu ograniczenia ryzyka.

§ 12. Dom maklerski, wobec którego podmiotem dominującym jest firma inwestycyjna lub instytucja kredytowa, jest obowiązany do obliczania całkowitego wymogu kapitałowego i poziomu nadzorowanych kapitałów odrębnie od podmiotu dominującego.

§ 13. Przy obliczaniu skonsolidowanego całkowitego wymogu kapitałowego jest dopuszczalne:

- 1) w celu wyliczenia łącznego wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka pozycji określonego w załączniku nr 1 do rozporządzenia oraz w celu wyliczenia zaangażowań wobec podmiotów określonych w za-

łączniku nr 6 do rozporządzenia, kompensowanie pozycji netto w portfelu handlowym jednego banku, domu maklerskiego, instytucji kredytowej lub firmy inwestycyjnej z pozycjami netto w portfelu handlowym innego tego typu podmiotu, zgodnie z zasadami przedstawionymi odpowiednio w załącznikach nr 1 i 6 do rozporządzenia;

- 2) kompensowanie pozycji walutowej jednego banku, domu maklerskiego, instytucji kredytowej lub firmy inwestycyjnej z pozycjami walutowymi innego tego typu podmiotu, zgodnie z zasadami określonymi w załączniku nr 4 do rozporządzenia;
- 3) kompensowanie pozycji portfela handlowego i pozycji walutowej podmiotów mających siedzibę w państwach niebędących państwami członkowskimi Unii Europejskiej, zwanymi dalej „państwami trzecimi”, o ile spełnione są równocześnie następujące warunki:
 - a) podmioty te są instytucjami kredytowymi bądź firmami inwestycyjnymi posiadającymi zezwolenie na prowadzenie działalności przyznane w państwie trzecim oraz przestrzegają norm ostrożnościowych co najmniej takich, jak określone w rozporządzeniu,
 - b) podmioty te obliczają wymogi kapitałowe, zgodnie z zasadami zawartymi w § 3,
 - c) w danych państwach nie obowiązują przepisy, które uniemożliwiają przepływ kapitałów w ramach grupy kapitałowej.

§ 14. Kompensacja, o której mowa w § 13, jest również dopuszczalna:

- 1) między instytucją kredytową i firmą inwestycyjną należącymi do jednej grupy kapitałowej i mającymi siedzibę w jednym państwie członkowskim Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem, że warunki określone w zezwoleniach, licencjach oraz zawarte umowy określające warunki działalności i współpracy tych podmiotów gwarantują wzajemne wsparcie finansowe w ramach grupy;
- 2) między instytucją kredytową lub firmą inwestycyjną należącą do jednej grupy kapitałowej a innym tego typu podmiotem należącym do tej samej gru-

py kapitałowej, ale mającym siedzibę w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej — tylko w przypadku, gdy podmioty te są obowiązane do obliczania wymogów kapitałowych, zgodnie z zasadami zawartymi w § 3, odrębnie od innych podmiotów.

§ 15. Wysokość zaciągniętych przez dom maklerski kredytów, pożyczek oraz wyemitowanych przez niego dłużnych papierów wartościowych nie może przekroczyć trzykrotności wielkości środków własnych na prowadzenie działalności maklerskiej, o których mowa w art. 41a ustawy.

§ 16. 1. Dom maklerski jest obowiązany obliczać współczynnik wypłacalności.

2. Współczynnik wypłacalności domu maklerskiego oblicza się jako wyrażony w procentach stosunek wielkości nadzorowanych kapitałów do wartości pomnożonego przez 12,5 całkowitego wymogu kapitałowego.

3. Dom maklerski wchodzący w skład grupy kapitałowej, określonej w § 10, oblicza współczynnik wypłacalności jako wyrażony w procentach stosunek wielkości skonsolidowanych nadzorowanych kapitałów do wartości pomnożonego przez 12,5 skonsolidowanego całkowitego wymogu kapitałowego.

4. Współczynnik wypłacalności jest obliczany przez dom maklerski nie rzadziej niż na koniec każdego dnia roboczego — według stanu na poprzedni dzień roboczy.

§ 17. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2001 r. w sprawie określenia wielkości środków własnych domu maklerskiego w zależności od rozmiarów wykonywanej działalności oraz maksymalnej wysokości kredytów, pożyczek i wyemitowanych dłużnych papierów wartościowych w stosunku do środków własnych (Dz. U. Nr 86, poz. 938).

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*

Załączniki do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 maja 2003 r. (poz. 1032)

Załącznik nr 1

OBLICZANIE WYMOGU KAPITAŁOWEGO Z TYTUŁU RYZYKA POZYCJI

A. Wyznaczanie pozycji pierwotnych

§ 1. Dom maklerski wyznacza pozycje pierwotne wynikające z wszelkich operacji bez względu na rodzaj rynku, na którym dokonano operacji, sposób rozliczenia operacji, możliwość odroczenia płatności oraz upływ terminu realizacji zobowiązań wynikających z operacji.

§ 2. Salda uwzględniane w rachunku pozycji pierwotnych w instrumentach bazowych powinny być wyrażone w wartości rynkowej, przy czym wartość rynkową ustala się oraz salda walutowe przelicza się zgodnie z zasadami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 81 ust. 2 pkt 2 ustawy o rachunkowości.

§ 3. Pozycja pierwotna w danym instrumencie bazowym oznacza saldo z danej operacji, przypisane instrumentowi bazowemu, którego dana operacja dotyczy, określone kwotą tego instrumentu, przy czym:

- 1) pozycja pierwotna długa brutto — oznacza posiadane instrumenty bazowe, jak również instrumenty bazowe do otrzymania w wyniku danej operacji, bez względu na to, czy operacja ta rozliczana jest poprzez dostarczenie instrumentu bazowego, czy też poprzez zapłatę różnicy wynikającej z potrącenia wzajemnych wierzytelności;
- 2) pozycja pierwotna krótka brutto — oznacza stan pasywów bilansu wynikający z operacji danymi instrumentami bazowymi, jak również instrumenty bazowe do dostarczenia w wyniku danej operacji, bez względu na to, czy operacja ta rozliczana jest poprzez dostarczenie instrumentu bazowego, czy też poprzez zapłatę różnicy wynikającej z potrącenia wzajemnych wierzytelności.

§ 4. Transakcja terminowa prosta oznacza umowę kupna, sprzedaży lub zamiany instrumentów bazowych, której rozliczenie następuje w terminie określonym w umowie, dłuższym niż trzy dni robocze od dnia jej zawarcia, o ustalonym w umowie poziomie parametru cenowego, z wyłączeniem transakcji pakietowych.

§ 5. Transakcja terminowa opcyjna, w tym opcja, oznacza umowę kupna, sprzedaży lub zamiany prawa do nabycia lub prawa do zbycia określonej ilości albo liczby instrumentów bazowych, której rozliczenie następuje w terminie lub okresie określonym w umowie, przy ustalonym w umowie poziomie parametru cenowego, przy czym:

- 1) opcje należy uwzględniać w rachunku pozycji pierwotnych w kwotach ich ekwiwalentów delta;
- 2) w przypadku opcji oferowanych w obrocie giełdowym należy stosować współczynniki delta ustalone przez daną giełdę, o ile współczynnik taki jest przez giełdę publikowany;
- 3) w przypadku opcji oferowanych w obrocie pozagiełdowym należy stosować współczynniki delta ustalone przez rynki pozagiełdowe lub w przypadku ich braku obliczone na podstawie własnych modeli wyceny opcji.

§ 6. 1. Transakcja terminowa złożona oznacza:

- 1) transakcję terminową opcyjną uprawniającą do zawarcia transakcji terminowej prostej lub
- 2) transakcję polegającą na jednoczesnym zawarciu kilku transakcji terminowych prostych lub terminowych opcyjnych.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, transakcji terminowej złożonej przypisuje się wartość instrumentów bazowych do otrzymania albo instrumentów bazowych do wydania związanych z transakcją terminową prostą i uwzględnia się je w rachunku pozycji pierwotnych w sposób określony w § 5.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, z transakcji terminowej złożonej wyodrębnia się tran-

sakcje składowe (transakcje terminowe proste lub transakcje terminowe opcyjne) i uwzględnia się je w rachunku pozycji pierwotnych, w sposób określony w § 4 i 5.

B. Obliczanie pozycji zagregowanych

§ 7. Pozycję netto w danym instrumencie bazowym oblicza się jako bezwzględną wartość różnicy pomiędzy sumą długich i sumą krótkich pozycji pierwotnych w tym instrumencie bazowym, przy czym pozycję tę oznacza się jako:

- 1) długą — gdy różnica ta jest większa od zera;
- 2) krótką — gdy różnica ta jest mniejsza od zera;
- 3) domkniętą — gdy różnica ta jest równa zero.

§ 8. Pozycję całkowitą oblicza się jako:

- 1) sumę długich albo sumę krótkich pozycji netto w poszczególnych instrumentach bazowych, w zależności od tego, która z tych sum jest wyższa co do bezwzględnej wartości, albo
- 2) sumę długich pozycji netto w poszczególnych instrumentach bazowych — gdy sumy, o których mowa w pkt 1, są sobie równe co do bezwzględnej wartości.

§ 9. 1. Globalną pozycję netto oblicza się jako różnicę bezwzględnych wartości sumy długich i sumy krótkich pozycji pierwotnych brutto w instrumentach bazowych.

2. Globalną pozycję brutto oblicza się jako sumę bezwzględnych wartości pozycji pierwotnych długich brutto i pozycji pierwotnych krótkich brutto w instrumentach bazowych.

C. Obliczanie wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka cen instrumentów kapitałowych

I. Szczególne zasady wyznaczania pozycji w instrumentach kapitałowych

§ 10. Przez instrumenty kapitałowe rozumie się:

- 1) akcje;
- 2) prawa poboru akcji;
- 3) kwity depozytowe;
- 4) certyfikaty inwestycyjne;
- 5) inne papiery wartościowe obciążone ryzykiem cen papierów wartościowych lub jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych;
- 6) jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych;
- 7) element kapitałowy papierów wartościowych zamiennych na papiery wartościowe, wymienione w pkt 1—5, lub na jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych, wyodrębniony w sposób określony w § 6.

§ 11. 1. Do wyznaczania pozycji pierwotnych w instrumentach kapitałowych stosuje się odpowiednio przepisy części A, przy czym:

- 1) przez instrumenty bazowe należy rozumieć poszczególne instrumenty kapitałowe;
- 2) przez parametry cenowe należy rozumieć ceny poszczególnych instrumentów bazowych.

2. Długie lub krótkie pozycje w transakcjach terminowych prostych, w których instrumentami bazowymi są instrumenty kapitałowe, są traktowane odpowiednio jak długie lub krótkie pozycje w instrumentach kapitałowych, do których te transakcje terminowe się odnoszą.

§ 12. Z rachunku pozycji w instrumentach kapitałowych wyłącza się instrumenty kapitałowe pomniejszające poziom nadzorowanych kapitałów.

§ 13. 1. Dla celów obliczania pozycji netto w poszczególnych instrumentach kapitałowych pozycje pierwotne wynikające z operacji na indeksach papierów wartościowych lub z operacji na jednostkach uczestnictwa funduszy inwestycyjnych można:

- 1) rozkładać na pozycje pierwotne w poszczególnych instrumentach bazowych zgodnie z ich aktualnym udziałem w indeksie lub w jednostce uczestnictwa funduszy inwestycyjnych;
- 2) traktować jako pozycję pierwotną wynikającą z operacji na odrębnym instrumencie bazowym, którego cena jest średnią ważoną ceną papierów wartościowych zaliczonych do indeksu lub jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych.

2. Transakcja terminowa prosta kupna albo sprzedaży, której instrumentem bazowym jest indeks kapitałowych papierów wartościowych lub jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych, dla celów ustalenia pozycji, stanowi odpowiednio pozycję długą albo krótką w instrumentach bazowych, ustaloną zgodnie z ust. 1.

§ 14. Łączny wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka cen instrumentów kapitałowych oblicza się jako sumę wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka ogólnego cen instrumentów kapitałowych i wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka szczególnego cen instrumentów kapitałowych.

II. Obliczanie wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka ogólnego cen instrumentów kapitałowych oraz wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka szczególnego cen instrumentów kapitałowych

§ 15. Wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka ogólnego cen instrumentów kapitałowych oblicza się dla pozycji pierwotnych wynikających z operacji zaliczonych do portfela handlowego jako 8 % bezwzględnej wartości globalnej pozycji netto w instrumentach kapitałowych.

§ 16. Łączny wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka szczególnego cen instrumentów kapitałowych oblicza się dla pozycji pierwotnych wynikających z operacji zaliczonych do portfela handlowego metodą podstawową, określoną w § 17, lub metodą uproszczoną, określoną w § 18.

§ 17. 1. Przy obliczaniu łącznego wymogu kapitałowego, o którym mowa w § 16, metodą podstawową za-

licza się każdą pozycję pierwotną w danym instrumencie kapitałowym do jednej z następujących grup:

- 1) pozycje w instrumentach kapitałowych wynikające z transakcji terminowych, których przedmiotem są indeksy giełdowe uznanych giełd papierów wartościowych;
- 2) pozycje w instrumentach kapitałowych płynnych i zdywersyfikowanych;
- 3) pozostałe pozycje w instrumentach kapitałowych.

2. Przez indeksy uznanych giełd papierów wartościowych rozumie się następujące indeksy:

- 1) All Ords — w Związku Australijskim;
- 2) ATX — w Republice Austrii;
- 3) BEL20 — w Królestwie Belgii;
- 4) CAC40 — w Republice Francuskiej;
- 5) DAX — w Republice Federalnej Niemiec;
- 6) DJ Euro STOXX 50 — indeks międzynarodowy;
- 7) Dow Jones Ind. Av. — w Stanach Zjednoczonych Ameryki;
- 8) EOE25 — w Królestwie Niderlandów;
- 9) Euronext 100 — indeks międzynarodowy;
- 10) FTSE mid250 — w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej;
- 11) Hang Seng — w Specjalnym Regionie Autonomicznym Hongkong;
- 12) IBEX35 — w Królestwie Hiszpanii;
- 13) IPC Index — w Meksykańskich Stanach Zjednoczonych;
- 14) MIB 30 — w Republice Włoskiej;
- 15) NASDAQ — w Stanach Zjednoczonych Ameryki;
- 16) Nikkei225 — w Japonii;
- 17) OMX — w Królestwie Szwecji;
- 18) S&P500 — w Stanach Zjednoczonych Ameryki;
- 19) Sao Paulo-Bovespa — w Federacyjnej Republice Brazylii;
- 20) SMI — w Konfederacji Szwajcarskiej;
- 21) TFSE 100 — w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej;
- 22) TSE35 — w Kanadzie;
- 23) WIG20 — w Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Przez instrumenty kapitałowe płynne i zdywersyfikowane rozumie się instrumenty kapitałowe, które spełniają łącznie następujące warunki:

- 1) instrument kapitałowy ujęty jest w jednym z indeksów uznanych giełd papierów wartościowych;
- 2) utrzymywana przez dom maklerski pozycja netto w danym instrumencie kapitałowym nie przekracza 10 % globalnej pozycji brutto w instrumentach kapitałowych;

3) łączna wartość utrzymywanych przez dom maklerski pozycji netto w poszczególnych instrumentach kapitałowych, przekraczających 5 % globalnej pozycji brutto, nie przekracza 50 % pozycji globalnej brutto.

4. Wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka szczególnego danego instrumentu kapitałowego oblicza się jako iloczyn bezwzględnej wartości pozycji netto w tym instrumencie i stopy narzutu w wysokości:

- 1) 0 % — w przypadku instrumentu będącego przedmiotem pozycji zaliczonej do grupy, o której mowa w ust. 1 pkt 1;
- 2) 4 % — w przypadku instrumentu będącego przedmiotem pozycji zaliczonej do grupy, o której mowa w ust. 1 pkt 2;
- 3) 8 % — w przypadku instrumentu będącego przedmiotem pozycji zaliczonej do grupy, o której mowa w ust. 1 pkt 3.

5. Łączny wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka szczególnego instrumentów kapitałowych oblicza się jako sumę wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka szczególnego poszczególnych instrumentów, obliczonych zgodnie z ust. 4.

§ 18. Łączny wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka szczególnego cen instrumentów kapitałowych może być obliczany metodą uproszczoną jako 8 % sumy bezwzględnych wartości długich i krótkich pozycji netto w poszczególnych instrumentach kapitałowych, przy czym w rachunku tym nie uwzględnia się pozycji w instrumentach kapitałowych, wynikających z terminowych transakcji giełdowych, których przedmiotem są indeksy uznanych giełd papierów wartościowych.

D. Obliczanie wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka cen towarów

I. Szczególne zasady wyznaczania pozycji w towarach

§ 19. W rozumieniu przepisów niniejszej części:

- 1) za towary uważa się towary giełdowe określone w art. 2 pkt 2 lit. a—c ustawy o giełdach towarowych, z wyłączeniem złota;
- 2) za pozycje w towarach jednolitych uważa się pozycje w towarach identycznych (pozycje w różnych podkategoriach tego samego towaru), towarach wzajemnie zastępowalnych oraz towarach będących wobec siebie substytutami, jeśli współczynnik korelacji pomiędzy zmianami cen tych towarów wynosi nie mniej niż 0,9 w okresie co najmniej jednego roku.

§ 20. Pozycje pierwotne w towarach wyznacza się na podstawie przepisów części A, przy czym:

- 1) przez instrumenty bazowe należy rozumieć poszczególne towary jednolite;
- 2) przez parametry cenowe należy rozumieć ceny poszczególnych towarów jednolitych.

§ 21. Przy obliczaniu łącznego wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka cen towarów pomija się równe co do wartości bezwzględnej przeciwstawne pozycje pierwotne w danym towarze jednolitym, których terminy zapadalności przypadają:

- 1) w tym samym dniu albo
- 2) w odstępie co najwyżej 10 dni, jeśli wynikają one z transakcji dokonywanych na giełdzie towarowej.

II. Obliczanie wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka cen towarów

§ 22. Wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka cen towarów oblicza się dla pozycji pierwotnych wynikających zarówno z operacji zaliczonych do portfela handlowego, jak i niehandlowego metodą uproszczoną, określoną w § 24, lub metodą terminów zapadalności, określoną w § 23.

§ 23. 1. Obliczając wymóg kapitałowy, o którym mowa w § 22, metodą terminów zapadalności klasyfikuje się każdą pozycję pierwotną w danym towarze jednolitym, wyznaczoną zgodnie z przepisami części A i części D.I., do jednego z przedziałów rezydualnych terminów zapadalności określonych w drugiej kolumnie tabeli:

Numer przedziału	Przedziały rezydualnych terminów zapadalności	Stopa narzutu (w %)
Kolumna 1	Kolumna 2	Kolumna 3
1	0—1 miesiąc	1,50
2	> 1—3 miesiące	1,50
3	> 3—6 miesięcy	1,50
4	> 6—12 miesięcy	1,50
5	> 1—2 lata	1,50
6	> 2—3 lata	1,50
7	> 3 lata	1,50

2. Pozycje pierwotne odpowiadające fizycznym zapasom danego towaru jednolitego należy zaklasyfikować do pierwszego przedziału zapadalności.

3. Na podstawie klasyfikacji, dokonanej zgodnie z ust. 1, w każdym przedziale terminów zapadalności oblicza się sumę pozycji pierwotnych długich brutto i pozycji pierwotnych krótkich brutto.

4. Mniejsza z bezwzględnych wartości:

- 1) sumy pierwotnych pozycji długich brutto w danym przedziale rezydualnych terminów zapadalności powiększonej o niedopasowaną pozycję długą z poprzedniego przedziału lub
- 2) sumy pierwotnych pozycji krótkich brutto w tym samym przedziale rezydualnych terminów zapadalności powiększonej o niedopasowaną pozycję krótką z poprzedniego przedziału

— stanowi dopasowaną pozycję w danym przedziale rezydualnych terminów zapadalności, zaś różnica między tymi wartościami bezwzględnymi stanowi niedopasowaną pozycję w tym przedziale; w pierwszym przedziale rezydualnych terminów zapadalności nie dokonuje się powiększenia sumy pozycji pierwotnych brutto.

5. Wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka ceny danego towaru jednolitego oblicza się jako sumę:

- 1) bezwzględnych wartości dopasowanych pozycji w poszczególnych przedziałach rezydualnych terminów zapadalności, pomnożonych przez odpowiadające tym przedziałom stopy narzutu podane w trzeciej kolumnie tabeli określonej w ust. 1;
- 2) bezwzględnych wartości niedopasowanych pozycji w poszczególnych przedziałach rezydualnych terminów zapadalności, z wyłączeniem ostatniego, pomnożonych przez 0,6 %;
- 3) bezwzględnej wartości niedopasowanej pozycji w ostatnim przedziale rezydualnych terminów zapadalności, pomnożonej przez 15 %.

6. Łączny wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka cen towarów oblicza się jako sumę wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka cen poszczególnych towarów jednolitych, obliczonych zgodnie z ust. 5.

§ 24. 1. Wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka cen danego towaru jednolitego może być obliczony metodą uproszczoną jako suma 15 % bezwzględnej wartości globalnej pozycji netto w danym towarze jednolitym i 3 % globalnej pozycji brutto w danym towarze jednolitym.

2. Wysokość łącznego wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka cen towarów oblicza się jako sumę wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka cen poszczególnych towarów jednolitych, obliczonych zgodnie z ust. 1.

E. Obliczanie wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka szczególnego instrumentów dłużnych

I. Szczególne zasady wyznaczania pozycji w instrumentach dłużnych

§ 25. Przez instrumenty dłużne rozumie się:

- 1) dłużne papiery wartościowe, w tym w szczególności: bony skarbowe, obligacje, dłużny element zamiennych papierów wartościowych, listy zastawne, certyfikaty depozytowe, czeki bankierskie, z wyłączeniem własnych dłużnych papierów wartościowych;
- 2) kwoty depozytów i lokat wynikające z terminowych transakcji na stopę procentową;
- 3) inne instrumenty dłużne będące przedmiotem obrotu dokonywanego przez dom maklerski.

§ 26. Pozycje pierwotne w instrumentach dłużnych wyznacza się zgodnie z przepisami części A, w podziale na waluty denominacji tych instrumentów, przy czym:

- 1) przez instrument bazowy należy rozumieć instrument dłużny;
- 2) przez parametr cenowy należy rozumieć rentowność do wykupu lub cenę instrumentu dłużnego;
- 3) złożenie lokaty lub przyjęcie depozytu wynikających z terminowych transakcji na stopę procentową traktuje się jak transakcje terminowe, których instrumentem bazowym są instrumenty dłużne skutkujące identycznymi płatnościami jak przedmiotowe lokaty lub depozyty i uwzględnia się je w rachunku pozycji w następujący sposób:
 - a) transakcje terminowe proste — wynikającej z transakcji pozycji pierwotnej przypisuje się odpowiedni rezydualny termin zapadalności; jednocześnie w rachunku pozycji uwzględnia się również pozycję pierwotną w tym samym instrumencie bazowym, przeciwstawną do wcześniej wymienionej, i przypisuje się jej odpowiedni rezydualny termin zapadalności równy okresowi od dnia sprawozdawczego do dnia zapadalności danej transakcji terminowej,
 - b) transakcje terminowe opcyjne — wynikającej z transakcji pozycji pierwotnej w instrumencie bazowym, równej jego ekwiwalentowi delta, przypisuje się odpowiedni rezydualny termin zapadalności; jednocześnie w rachunku pozycji uwzględnia się również pozycję pierwotną w tym samym instrumencie bazowym, równą jego ekwiwalentowi delta, przeciwstawną do wcześniej wymienionej, i przypisuje się jej rezydualny termin zapadalności równy okresowi od dnia sprawozdawczego do dnia zapadalności danej transakcji opcyjnej.

§ 27. Dla celów obliczania wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka szczególnego instrumentów dłużnych, transakcjom terminowym (prostym i opcyjnym), któ-

rych instrumentem bazowym są instrumenty dłużne, przypisuje się wyłącznie tę spośród pozycji pierwotnych, o których mowa w § 26 pkt 3, która ma dłuższy rezydualny termin zapadalności.

§ 28. Przez pozycję o niskim ryzyku szczególnym rozumie się pozycje pierwotne:

- 1) w instrumentach bazowych, którym przypisano wagę ryzyka równą 0 % zgodnie z § 11 załącznika nr 5 do rozporządzenia;
- 2) wynikające z operacji, których wartość zależy wyłącznie od rentowności do wykupu instrumentów uznawanych na danym rynku za wolne od ryzyka kredytowego, w szczególności instrumenty dłużne wyemitowane przez Skarb Państwa.

§ 29. Przez pozycje o obniżonym ryzyku szczególnym rozumie się pozycje pierwotne w instrumentach bazowych:

- 1) którym przypisano wagę ryzyka równą 20 % zgodnie z § 12 załącznika nr 5 do rozporządzenia;
- 2) notowanych na rynkach regulowanych, które posiadają indeksy, o których mowa w § 17 ust. 2;

Grupy pozycji	Rezydualny termin zapadalności	Stopa narzutu (w %)
kolumna 1	kolumna 2	kolumna 3
Pozycje o niskim ryzyku szczególnym		0,00
Pozycje o obniżonym ryzyku szczególnym	do 6 miesięcy	0,25
	> 6—24 miesiące	1,00
	> 24 miesiące	1,60
Pozostałe pozycje		8,00

§ 32. Wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka szczególnego instrumentów dłużnych wyrażonych w danej walucie oblicza się jako sumę iloczynów pozycji netto w tych instrumentach, obliczonych zgodnie z przepisami części E.l., przez stopy narzutu odpowiadające grupom pozycji, do których zostały zaliczone, określone w kolumnie trzeciej tabeli, o której mowa w § 31.

§ 33. Łączny wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka szczególnego instrumentów dłużnych, dla wszystkich walut obcych, oblicza się jako sumę wymogów kapitałowych obliczonych dla poszczególnych walut, zgodnie z § 32.

F. Obliczanie wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka ogólnego stóp procentowych

I. Szczególne zasady wyznaczania pozycji

§ 34. W rozumieniu przepisów niniejszej części:

- 1) za instrumenty bazowe uważa się:
 - a) waluty obce,

- 3) posiadających ocenę na poziomie co najmniej inwestycyjnym przyznaną przez co najmniej dwie z poniższych agencji ratingowych:

- a) CERA (lub FITCH Polska),
- b) Duff & Phelps,
- c) Fitch IBCA,
- d) Moody's Investors Services,
- e) Standard & Poor's Corporation,
- f) Thompson Bank Watch.

II. Obliczanie wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka szczególnego instrumentów dłużnych

§ 30. Wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka szczególnego instrumentów dłużnych oblicza się dla pozycji pierwotnych wynikających z operacji zaliczonych do portfela handlowego.

§ 31. Pozycje netto w poszczególnych instrumentach dłużnych wyrażonych w danej walucie zalicza się do jednej z grup wymienionych w kolumnie pierwszej tabeli:

- b) towary,
- c) instrumenty kapitałowe,
- d) instrumenty dłużne;

- 2) za pozycję pierwotną w danym instrumencie bazowym uważa się każde saldo wynikające z transakcji i określone kwotą waluty, dla której obliczany jest wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka ogólnego stóp procentowych.

§ 35. Pozycje pierwotne w instrumentach bazowych wyznacza się zgodnie z przepisami części A, z uwzględnieniem zasad wyznaczania pozycji w instrumentach bazowych, przy czym salduje się pary przeciwstawnych pozycji pierwotnych wynikających również z transakcji, o których mowa w § 4—6, spełniających następujące warunki:

- 1) są wyrażone w tej samej walucie;
- 2) poziomy rentowności do wykupu są identyczne lub różnica między nimi nie przekracza 30 punktów bazowych;

3) kupony, jeśli istnieją, są identyczne lub różnica między nimi nie przekracza 30 punktów bazowych;

4) rezydualne terminy zapadalności następują tego samego dnia — w przypadku terminów krótszych niż 1 miesiąc lub nie różnią się o więcej niż:

- a) 7 dni — w przypadku terminów od 1 miesiąca do jednego roku,
- b) 30 dni — w przypadku terminów przekraczających jeden rok.

II. Obliczanie wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka ogólnego stóp procentowych

§ 36. Wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka ogólnego stóp procentowych oblicza się dla pozycji pierwotnych wynikających z operacji zaliczonych do portfela handlowego metodą terminów zapadalności, określoną

w § 37, lub metodą zaktualizowanego średniego okresu zwrotu, określoną w § 38.

§ 37. 1. Obliczając wymóg kapitałowy, o którym mowa w § 36, metodą terminów zapadalności — pozycje pierwotne dzieli się na dwie grupy w zależności od wysokości kuponu w następujący sposób:

- 1) grupa A — obejmująca pozycje pierwotne z kuponem większym lub równym 3 %;
- 2) grupa B — obejmująca pozycje pierwotne z kuponem mniejszym niż 3 %.

2. Pozycje pierwotne w instrumentach bazowych wyrażone w danej walucie, obliczone zgodnie z przepisami części F.I., zalicza się do jednego z przedziałów rezydualnych terminów zapadalności (przedział), podzielonych na trzy strefy przedziałów zapadalności (strefa), z uwzględnieniem wysokości kuponu, zgodnie z tabelą:

Strefa	Lp.	Przedziały rezydualnych terminów zapadalności		Mnożnik (%)	
		Grupa A	Grupa B	dla PLN	dla pozostałych walut
kolumna 1	kolumna 2	kolumna 3	kolumna 4	kolumna 5	kolumna 6
Pierwsza	1	0—1 miesiąc	0—1 miesiąc	0,00	0,00
	2	> 1—3 miesiące	> 1—3 miesiące	0,50	0,20
	3	> 3—6 miesięcy	> 3—6 miesięcy	1,00	0,40
	4	> 6—12 miesięcy	> 6—12 miesięcy	1,75	0,70
Druga	5	> 1—2 lata	> 1—1,9 lat	3,13	1,25
	6	> 2—3 lata	> 1,9—2,8 lat	4,38	1,75
	7	> 3—4 lata	> 2,8—3,6 lat	5,63	2,25
Trzecia	8	> 4—5 lat	> 3,6—4,3 lat	6,88	2,75
	9	> 5—7 lat	> 4,3—5,7 lat	8,13	3,25
	10	> 7—10 lat	> 5,7—7,3 lat	9,38	3,75
	11	> 10—15 lat	> 7,3—9,3 lat	11,25	4,50
	12	> 15—20 lat	> 9,3—10,6 lat	13,13	5,25
	13	> 20 lat	> 10,6—12 lat	15,00	6,00
	14		> 12—20 lat	20,00	8,00
	15		> 20 lat	31,25	12,50

3. Na podstawie klasyfikacji, dokonanej zgodnie z ust. 2, w każdym przedziale oblicza się ważone pozycje pierwotne brutto jako iloczyny wartości godziwych poszczególnych pozycji pierwotnych i mnożników odpowiadających tym przedziałom.

4. Mniejsza z bezwzględnych wartości:

- 1) sumy ważonych pozycji pierwotnych długich albo
 - 2) sumy ważonych pozycji pierwotnych krótkich w danym przedziale
- stanowi ważoną pozycję dopasowaną w danym przedziale, zaś różnica między ich wartościami bez-

względny stanowi ważoną pozycję niedopasowaną w tym przedziale.

5. Mniejsza z sum:

- 1) bezwzględnych wartości ważonych długich pozycji niedopasowanych albo
 - 2) bezwzględnych wartości ważonych krótkich pozycji niedopasowanych danej strefy
- stanowi ważoną pozycję dopasowaną w tej strefie, zaś różnica między ich wartościami bezwzględnymi stanowi ważoną pozycję niedopasowaną w tej strefie.

6. Mniejsza z bezwzględnych wartości:

1) ważonej pozycji niedopasowanej w pierwszej strefie albo

2) ważonej pozycji niedopasowanej w drugiej strefie

— stanowi ważoną pozycję dopasowaną pomiędzy strefami pierwszą i drugą.

7. Mniejsza z bezwzględnych wartości:

1) ważonej pozycji niedopasowanej w drugiej strefie, pomniejszonej o ważoną pozycję dopasowaną pomiędzy strefami pierwszą i drugą albo

2) ważonej pozycji niedopasowanej w trzeciej strefie

— stanowi ważoną pozycję dopasowaną pomiędzy strefami drugą i trzecią.

8. Obliczeń, o których mowa w ust. 6 i 7, można dokonać, przyjmując odwrotną numerację stref.

9. Ważoną pozycję dopasowaną pomiędzy strefami pierwszą i trzecią stanowi mniejsza z bezwzględnych wartości:

1) ważonej pozycji niedopasowanej w pierwszej strefie, pomniejszonej o ważoną pozycję dopasowaną pomiędzy strefami pierwszą i drugą, albo

2) ważonej pozycji niedopasowanej w trzeciej strefie pomniejszonej o ważoną pozycję dopasowaną pomiędzy strefami drugą i trzecią.

10. Wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka ogólnego stóp procentowych dla danej waluty oblicza się jako sumę:

1) 10 % sumy ważonych pozycji dopasowanych w poszczególnych przedziałach;

2) 40 % ważonej pozycji dopasowanej w strefie pierwszej;

3) 30 % ważonej pozycji dopasowanej w strefie drugiej;

4) 30 % ważonej pozycji dopasowanej w strefie trzeciej;

5) 40 % ważonej pozycji dopasowanej pomiędzy strefami pierwszą i drugą;

6) 40 % ważonej pozycji dopasowanej pomiędzy strefami drugą i trzecią;

7) 150 % ważonej pozycji dopasowanej pomiędzy strefami pierwszą i trzecią oraz

8) 100 % pozycji globalnej netto obliczonej dla ważonych pozycji pierwotnych, zgodnie z zasadami określonymi w przepisach części A i B oraz z uwzględnieniem zasad określonych w przepisach części F.I.

11. Łączny wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka ogólnego stóp procentowych oblicza się jako sumę wymogów kapitałowych obliczonych dla poszczególnych walut, zgodnie z ust. 10.

§ 38. 1. Wymóg kapitałowy, o którym mowa w § 36, można obliczyć metodą zaktualizowanego średniego okresu zwrotu, ustalając dla każdej pozycji pierwotnej w instrumencie bazowym wyrażonym w danej walucie następujące wskaźniki:

1) rentowność do wykupu;

2) średni okres zwrotu;

3) zaktualizowany średni okres zwrotu.

2. Pozycje pierwotne w instrumentach bazowych wyrażone w danej walucie, obliczone zgodnie z przepisami części F.I., należy zaklasyfikować do jednej ze stref zaktualizowanego średniego okresu zwrotu (strefa) zgodnie z tabelą:

Strefa	Zaktualizowany średni okres zwrotu instrumentu bazowego pozycji pierwotnej (w latach)	Założona zmiana rentowności do wykupu (w %)	
		dla PLN	dla pozostałych walut
kolumna 1	kolumna 2	kolumna 3	kolumna 4
1	> 0,0—1,0	2,50	1,00
2	> 1,0—3,6	2,13	0,85
3	> 3,6	1,75	0,70

3. W każdej strefie oblicza się okresowo ważne pozycje pierwotne jako iloczyny wartości godziwych poszczególnych pozycji pierwotnych, ich zaktualizowa-

nych średnich okresów zwrotu oraz wielkości założonych zmian rentowności do wykupu odpowiadających tym strefom.

4. W każdej strefie oblicza się sumę okresowo ważonych pozycji pierwotnych długich i sumę okresowo ważonych pozycji pierwotnych krótkich. Mniejsza z ich bezwzględnych wartości stanowi okresowo ważoną pozycję dopasowaną w tej strefie, zaś różnica między ich wartościami bezwzględnymi stanowi okresowo ważoną pozycję niedopasowaną w tej strefie.

5. Mniejsza z bezwzględnych wartości:

1) okresowo ważonej pozycji niedopasowanej w pierwszej strefie albo

2) okresowo ważonej pozycji niedopasowanej w drugiej strefie

— stanowi okresowo ważoną dopasowaną pozycję pomiędzy strefami pierwszą i drugą.

6. Mniejsza z bezwzględnych wartości:

1) okresowo ważonej pozycji niedopasowanej w drugiej strefie, pomniejszonej o okresowo ważoną dopasowaną pozycję pomiędzy strefami pierwszą i drugą, albo

2) okresowo ważonej pozycji niedopasowanej w trzeciej strefie

— stanowi okresowo ważoną dopasowaną pozycję pomiędzy strefami drugą i trzecią.

7. Obliczeń, o których mowa w ust. 6, można dokonać, przyjmując odwrotną numerację stref zaktualizowanego średniego okresu zwrotu.

8. Okresowo ważoną pozycję dopasowaną pomiędzy strefami pierwszą i trzecią stanowi mniejsza z bezwzględnych wartości:

1) okresowo ważonej pozycji niedopasowanej w pierwszej strefie pomniejszonej o okresowo ważoną pozycję dopasowaną pomiędzy strefami pierwszą i drugą albo

2) okresowo ważonej pozycji niedopasowanej w trzeciej strefie pomniejszonej o okresowo ważoną pozycję dopasowaną pomiędzy strefami drugą i trzecią.

9. Wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka ogólnego stóp procentowych dla danej waluty oblicza się jako sumę:

1) 2 % sumy okresowo ważonych pozycji dopasowanych w poszczególnych strefach;

2) 40 % okresowo ważonej pozycji dopasowanej pomiędzy strefami pierwszą i drugą;

3) 40 % okresowo ważonej pozycji dopasowanej pomiędzy strefami drugą i trzecią;

4) 150 % okresowo ważonej pozycji dopasowanej pomiędzy strefami pierwszą i trzecią oraz

5) 100 % pozycji globalnej netto obliczonej dla okresowo ważonych pozycji pierwotnych, zgodnie z zasadami określonymi w przepisach części A i B oraz z uwzględnieniem zasad określonych w przepisach części F.I.

10. Łączny wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka ogólnego stóp procentowych oblicza się jako sumę wymogów kapitałowych obliczonych dla poszczególnych walut, zgodnie z ust. 9.

G. Obliczanie wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka gwarantowania emisji papierów wartościowych

§ 39. Przez gwarantowanie emisji papierów wartościowych rozumie się zawarcie przez dom maklerski umowy o subemisję inwestycyjną, o której mowa w art. 4 pkt 10 ustawy.

§ 40. Pozycję netto w gwarantowanych emisjach danego papieru wartościowego oblicza się jako różnicę pomiędzy wartością udzielonych przez subemitenta inwestycyjnego zobowiązań do nabycia, na własny rachunek, całości lub części papierów wartościowych oferowanych w obrocie pierwotnym lub w pierwszej ofercie publicznej a wartością dokonanych subskrypcji, uzyskanych regwarancji dla poszczególnych emisji tego papieru wartościowego lub wartością sprzedanych papierów wartościowych w ramach pierwszej oferty publicznej.

§ 41. Dzień zerowy oznacza dzień, w którym dom maklerski staje się bezwarunkowo zobowiązany do objęcia (zakupu) znanej liczby papierów wartościowych po uzgodnionej cenie.

§ 42. Wymóg kapitałowy z tytułu gwarantowania emisji papierów wartościowych oblicza się poprzez odpowiednie zastosowanie przepisów części C, E, F oraz załączników nr 4 i 6 do rozporządzenia, przyjmując, że pozycje pierwotne oznaczają pozycje netto w gwarantowanych emisjach danego papieru wartościowego, obliczone zgodnie z § 40, pomnożone przez odpowiadające im współczynniki przeliczeniowe określone w poniższej tabeli:

	Współczynniki przeliczeniowe					
	dłużne papiery wartościowe			pozostałe papiery wartościowe		
	ryzyko szczególne	ryzyko ogólne stóp procentowych i ryzyko walutowe	koncentracja zaangażowania	ryzyko szczególne	ryzyko ogólne i ryzyko walutowe	koncentracja zaangażowania
kolumna 1	kolumna 2	kolumna 3	kolumna 4	kolumna 5	kolumna 6	kolumna 7
w okresie od podpisania umowy do dnia zerowego	0 %	0 %	0 %	10 %	10 %	0 %
w pierwszym dniu roboczym po dniu zerowym	10 %	10 %	10 %	10 %	10 %	10 %
w drugim i trzecim dniu roboczym po dniu zerowym	25 %	25 %	25 %	25 %	25 %	25 %
w czwartym dniu roboczym po dniu zerowym	50 %	50 %	50 %	50 %	50 %	50 %
w piątym dniu roboczym po dniu zerowym	75 %	75 %	75 %	75 %	75 %	75 %
w szóstym i dalszych dniach roboczych po dniu zerowym	100 %	100 %	100 %	100 %	100 %	100 %

§ 43. Łączny wymóg kapitałowy z tytułu gwarantowania wszystkich emisji papierów wartościowych oblicza się jako sumę wymogów kapitałowych, obliczonych zgodnie z § 42 dla poszczególnych papierów wartościowych, z zastrzeżeniem § 44 i 45.

§ 44. Pozycje netto w gwarantowanych emisjach dłużnych papierów wartościowych, obliczone zgodnie z § 40 i 42, dla celów obliczenia wymogu kapitałowego z tytułu gwarantowania emisji papierów wartościowych mogą być traktowane jako integralna część całego portfela handlowego domu maklerskiego.

§ 45. Pozycje netto w gwarantowanych emisjach pozostałych papierów wartościowych, obliczone

zgodnie z § 40, dla celów obliczenia wymogu kapitałowego z tytułu gwarantowania emisji papierów wartościowych mogą być traktowane jako integralna część całego portfela handlowego domu maklerskiego i wchodzi w jego skład w 100 % swej nominalnej wartości.

§ 46. Wymogi kapitałowe z tytułu gwarantowania emisji papierów wartościowych, w rozumieniu § 39, oblicza się do dnia faktycznego przejęcia emisji, lub jej części, lub do dnia wygaśnięcia zobowiązania domu maklerskiego z tytułu gwarantowania emisji lub faktycznego nabycia papierów wartościowych w ramach pierwszej oferty publicznej.

Załącznik nr 2

OBLICZANIE WYMOGU KAPITAŁOWEGO Z TYTUŁU RYZYKA ROZLICZENIA-DOSTAWY

A. Szczególne zasady wyznaczania pozycji

§ 1. Wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka rozliczenia-dostawy oblicza się dla pozycji pierwotnych wynikających z operacji zaliczonych do portfela handlowego.

§ 2. 1. W przypadku pozycji pierwotnych zapadłych, a nierozliczonych, oblicza się różnicę między ich bieżącą wartością godziwą a wartością wynikającą z ustalonej ceny rozliczenia danego instrumentu bazowego.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do transakcji:

- 1) z udzielonym lub otrzymanym przyrzeczeniem odkupu;
- 2) udzielania lub przyjmowania pożyczek papierów wartościowych lub towarów.

§ 3. Pozycje pierwotne, dla których różnica, o której mowa w § 2 ust. 1, jest wartością dodatnią, zalicza się do przedziałów opóźnień określonych w pierwszej kolumnie poniższej tabeli, zgodnie z liczbą dni, jakie upłynęły po ich dniu zapadalności:

Przedział opóźnień (liczba dni roboczych po dniu zapadalności)	Współczynnik przeliczeniowy (w %)	Współczynnik przeliczeniowy (w %)
kolumna 1	kolumna 2	kolumna 3
5—15	8	0,5
16—30	50	4,0
31—45	75	9,0
46 i więcej	100	zgodnie z § 6 ust. 2 pkt 2

B. Obliczanie wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka rozliczenia-dostawy

§ 4. Łączny wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka rozliczenia-dostawy oblicza się metodą podstawową określoną w § 5 albo metodą uproszczoną, określoną w § 6.

§ 5. Obliczanie łącznego wymogu kapitałowego, o którym mowa w § 4, metodą podstawową polega na:

- 1) obliczaniu w danym przedziale opóźnienia sumy bezwzględnych wartości różnic, o których mowa w § 2 ust. 1, poszczególnych pozycji pierwotnych zaliczonych do danego przedziału opóźnienia, zgodnie z § 3, pomnożonej przez odpowiadający danemu przedziałowi opóźnienia współczynnik przeliczeniowy z kolumny drugiej tabeli określonej w § 3, oraz
- 2) zsumowaniu obliczonych, w sposób określony w pkt 1, iloczynów w poszczególnych przedziałach opóźnienia.

§ 6. 1. Łączny wymóg kapitałowy może być obliczany metodą uproszczoną jako suma wymogów kapitałowych w poszczególnych przedziałach opóźnienia.

2. Wymogi kapitałowe w poszczególnych przedziałach opóźnienia oblicza się jako:

- 1) sumę nominalnych wartości pozycji pierwotnych, o których mowa w § 3, zaliczonych do tego przedziału, pomnożoną przez odpowiedni współczynnik przeliczeniowy z trzeciej kolumny tabeli przedstawionej w § 3 — w przypadku pozycji, których rozliczenie opóźnione jest o nie więcej niż 45 dni roboczych, oraz
- 2) sumę bezwzględnych wartości różnic, o których mowa w § 2 ust. 1, odpowiadających pozycjom zaliczonym do tego przedziału, zgodnie z § 3 — w przypadku pozycji, których rozliczenie opóźnione jest o ponad 46 dni roboczych.

Załącznik nr 3

OBLICZANIE WYMOGU KAPITAŁOWEGO Z TYTUŁU RYZYKA KONTRAHENTA

§ 1. Łączny wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka kontrahenta oblicza się dla pozycji wynikających z operacji zaliczonych do portfela handlowego, jako sumę następujących wymogów kapitałowych:

- 1) z tytułu dokonanych przedpłat, dostarczonych instrumentów bazowych przed otrzymaniem za nie płatności, obliczonego w sposób określony w § 2;
- 2) z tytułu transakcji z udzielonym i otrzymanym przyrzeczeniem odkupu, transakcji udzielania i przyjmowania pożyczek papierów wartościowych lub towarów, obliczonego w sposób określony w § 3;
- 3) z tytułu transakcji terminowych, obliczonego w sposób określony w § 4;
- 4) z innych tytułów, obliczonego w sposób określony w § 5.

§ 2. 1. Wymóg kapitałowy z tytułu dokonania zapłaty lub dostawy instrumentu bazowego operacji przed otrzymaniem dostawy lub zapłaty, z wyłączeniem transakcji objętych funduszem rozliczeniowym, oblicza się jako 8 % sumy należnej zapłaty lub wartości godzi-

wej należnych instrumentów bazowych pomnożonych przez, określone w ust. 2, wagi ryzyka przypisane poszczególnym kontrahentom sklasyfikowanym zgodnie z zasadami zawartymi w przepisach części B. załącznika nr 5:

- 1) w przypadku operacji krajowych — od dnia dokonania przez dom maklerski zapłaty lub dostawy instrumentu bazowego;
- 2) w przypadku operacji transgranicznych — od dnia następującego po dniu dokonania przez dom maklerski zapłaty lub dostawy instrumentu bazowego.

2. Procentowe wagi ryzyka kontrahenta ustalone są jako:

- 1) waga ryzyka kontrahenta 0 %:
 - a) podmioty klasy I,
 - b) podmioty klasy II i III w zakresie operacji z tymi podmiotami w części zabezpieczonej:
 - kwotą pieniężną przekazaną na rachunek domu maklerskiego,

- gwarancjami (poręczeniami) udzielonymi przez podmioty klasy I,
- dłużnymi papierami wartościowymi, których emitentem jest podmiot klasy I;

2) waga ryzyka kontrahenta 20 %:

- a) podmioty klasy II w zakresie operacji nieobjętych wagą ryzyka kontrahenta 0 %,
- b) podmioty klasy III w zakresie operacji nieobjętych wagą ryzyka kontrahenta 0 %, w części zabezpieczonej:
 - gwarancjami (poręczeniami) udzielonymi przez podmioty klasy II,
 - dłużnymi papierami wartościowymi, których emitentem jest podmiot klasy II;

3) waga ryzyka kontrahenta 50 % — dla podmiotów klasy III w zakresie transakcji terminowych nieobjętych niższymi wagami ryzyka kontrahenta;

4) waga ryzyka kontrahenta 100 % — dla podmiotów klasy III w zakresie operacji nieobjętych niższymi wagami ryzyka kontrahenta.

§ 3. 1. Wymóg kapitałowy z tytułu transakcji z udzielonym lub otrzymanym przyrzeczeniem odkupu oraz z tytułu transakcji zaciągania lub udzielania pożyczek papierów wartościowych lub towarów oblicza się jako 8 % wielkości obliczonych zgodnie z ust. 2—3, pomnożonych przez, określone w § 2 ust. 2, wagi ryzyka przypisane poszczególnym kontrahentom sklasyfikowanym zgodnie z zasadami zawartymi w przepisach części B załącznika nr 5.

2. W przypadku transakcji z udzielonym przyrzeczeniem odkupu lub transakcji udzielania pożyczek papie-

rów wartościowych lub towarów oblicza się różnicę pomiędzy wartością godziwą przekazanych papierów wartościowych lub towarów a kwotą otrzymaną lub odpowiednio wartością godziwą przyjętego zabezpieczenia, jeśli różnica ta jest wartością dodatnią.

3. W przypadku transakcji z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu lub transakcji zaciągania pożyczek papierów wartościowych lub towarów oblicza się różnicę pomiędzy kwotą przekazaną lub odpowiednio wartością godziwą ustanowionego zabezpieczenia a wartością godziwą otrzymanych papierów wartościowych lub towarów, jeśli różnica ta jest wartością dodatnią.

4. Różnice, o których mowa w ust. 2 lub 3, oblicza się dla każdej transakcji z udzielonym lub otrzymanym przyrzeczeniem odkupu oraz transakcji zaciągania lub udzielania pożyczek papierów wartościowych lub towarów oddzielnie.

5. Przy obliczaniu wartości godziwej przekazanych lub otrzymanych papierów wartościowych lub towarów oraz zabezpieczenia uwzględnia się naliczone odsetki.

§ 4. Wymóg kapitałowy z tytułu transakcji terminowych oblicza się w sposób określony w przepisach załącznika nr 5.

§ 5. Wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka kontrahenta dla należności wynikających z opłat, prowizji, odsetek i dywidend oraz depozytów zabezpieczających związanych z operacjami zaliczonymi do portfela handlowego oblicza się w sposób określony w przepisach załącznika nr 5.

Załącznik nr 4

OBLICZANIE WYMOGU KAPITAŁOWEGO Z TYTUŁU RYZYKA WALUTOWEGO

A. Szczególne zasady wyznaczania pozycji

§ 1. 1. Pozycje walutowe oraz pozycje w złocie oblicza się zgodnie z zasadami wyznaczenia pozycji określonymi w przepisach części A załącznika nr 1, z zastrzeżeniem ust. 6, przy czym:

- 1) przez instrumenty bazowe należy rozumieć poszczególne waluty obce oraz złoto, a także wszelkie inne instrumenty bazowe, o ile ich wartość wyrażona jest w walucie obcej;
- 2) przez parametry cenowe należy rozumieć kursy walut obcych lub cenę złota.

2. Z zastrzeżeniem ust. 5, wybrane walutowe pozycje pierwotne mogą być uznane za pozycje o charakterze strukturalnym, które podlegają wyłączeniu z rachunku pozycji walutowych, przy czym walutowe pozycje pierwotne o charakterze strukturalnym rozumiane są jako długoterminowe walutowe salda bilansowe związane z posiadaniem i utrzymywaniem:

1) dotacji dla oddziałów zagranicznych domów maklerskich oraz akcji i udziałów w podmiotach zależnych i stowarzyszonych, o ile dotacje te oraz akcje i udziały pomniejszają poziom nadzorowanych kapitałów;

2) sald transakcji mających na celu zabezpieczenie wymogów kapitałowych domu maklerskiego przed ryzykiem walutowym.

3. Przed wyłączeniem wybranych walutowych pozycji pierwotnych uznanych za pozycje o charakterze strukturalnym z rachunku pozycji walutowych dom maklerski jest obowiązany poinformować Komisję o uznaniu wybranych walutowych pozycji pierwotnych za pozycje strukturalne, przedkładając:

- 1) informacje dotyczące rodzaju, wielkości i struktury walutowej tych pozycji;
- 2) uzasadnienie celowości i zastosowania wyłączenia z punktu widzenia ryzyka walutowego.

4. Walutowe pozycje pierwotne uznane przez dom maklerski za pozycje o charakterze strukturalnym wyłącza się z rachunku pozycji walutowych poprzez korektę sumy bilansowej pozycji walutowej i pozabilansowej pozycji walutowej.

5. W przypadku zmian stanu faktycznego w stosunku do informacji wymienionych w ust. 3 dom maklerski zaprzestaje wyłączenia pozycji strukturalnych, chyba że uprzednio poinformuje Komisję, stosując odpowiednio przepisy ust. 3.

6. Pozycje walutowe wyznacza się zgodnie z następującymi zasadami:

- 1) pozycje pierwotne długie lub krótkie składają się z sumy aktywów i pasywów wyrażonych w walucie obcej, bez uwzględnienia pozycji pozabilansowych, oraz z wyłączeniem wielkości aktywów i pasywów domu maklerskiego stanowiących środki pieniężne wyrażone w walucie obcej należące do klientów, które są zdeponowane na rachunkach bankowych prowadzonych dla domu maklerskiego;
- 2) transakcje terminowe proste kupna, których instrumentem bazowym są waluty obce lub złoto, są traktowane jako pozycje długie, zaś transakcje terminowe proste sprzedaży jako pozycje krótkie;
- 3) ekwiwalent delta wartości walut obcych do otrzymania z tytułu terminowych transakcji opcyjnych traktowany jest jako pozycja długa, zaś ekwiwalent delta wartości walut obcych do wydania z tytułu terminowych transakcji opcyjnych traktowany jest jako pozycja krótka;
- 4) wynikająca z transakcji terminowych złożonych, po ich odpowiednim rozłożeniu i zastosowaniu zasad dotyczących transakcji terminowych prostych i opcyjnych, wartość walut obcych do otrzymania traktowana jest jako pozycja długa, zaś wartość walut obcych do wydania jako pozycja krótka;
- 5) umowy zamiany przyszłych płatności w walutach obcych na warunkach z góry określonych przez strony traktuje się jako połączenie pozycji długiej w walucie obcej do otrzymania i pozycji krótkiej w walucie obcej do dostarczenia.

7. Jeżeli kurs utworzonej na mocy porozumień międzynarodowych rozliczeniowej waluty obcej lub jednostki rozliczeniowej jest ustalany w stosunku do koszyka wybranych walut obcych, to salda wyrażone w tej walucie lub jednostce rozliczeniowej uwzględnia się odpowiednio w rachunku walutowych pozycji pierwotnych po ich rozłożeniu na waluty składowe.

B. Obliczanie wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka walutowego

§ 2. Wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka walutowego obliczany jest wyłącznie w sytuacji, gdy suma całkowitej pozycji walutowej domu maklerskiego, ustalonej w sposób określony w § 8 załącznika nr 1, i jego pozycji netto w złocie przekracza 2 % poziom nadzorowanych kapitałów.

§ 3. Wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka walutowego obliczany jest przez:

- 1) obliczenie pozycji netto w każdej walucie obcej i w złocie;
- 2) przeliczenie pozycji netto na walutę krajową według bieżącego kursu średniego danej waluty ogłoszonego na dzień obliczeń przez Narodowy Bank Polski lub bieżącej na dzień obliczeń ceny rynkowej złota;
- 3) zsumowanie pozycji długich netto w każdej walucie przeliczonych na walutę krajową;
- 4) zsumowanie pozycji krótkich netto w każdej walucie przeliczonych na walutę krajową;
- 5) ustalenie całkowitej pozycji walutowej jako sumy długich lub sumy krótkich pozycji netto w walutach obcych w zależności od tego, która z tych sum jest większa co do bezwzględnej wartości;
- 6) zsumowanie pozycji netto w złocie i całkowitej pozycji walutowej;
- 7) pomnożenie przez 8 % sumy uzyskanej w sposób, o którym mowa w pkt 6.

Załącznik nr 5

OBLICZANIE WYMOGU KAPITAŁOWEGO Z TYTUŁU RYZYKA KREDYTOWEGO

A. Zasady ogólne

§ 1. 1. Domy maklerskie, których zakres prowadzonej działalności nie jest znaczący, obliczają wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka kredytowego w zakresie portfela niehandlowego i portfela handlowego łącznie.

2. Domy maklerskie, których zakres prowadzonej działalności jest znaczący, obliczają wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka kredytowego w zakresie portfela niehandlowego.

§ 2. Wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka kredytowego oblicza się jako sumę wartości aktywów obciążo-

nych ryzykiem i wartości udzielonych zobowiązań pozabilansowych ważonych ryzykiem, pomnożoną przez 8 %.

§ 3. Sumę wartości aktywów obciążonych ryzykiem oblicza się jako sumę wartości poszczególnych kategorii aktywów pomnożonych przez przypisane im procentowe wagi ryzyka, w zależności od podmiotów biorących udział w operacjach.

§ 4. Sumę wartości udzielonych zobowiązań pozabilansowych ważonych ryzykiem oblicza się jako sumę iloczynów ekwiwalentów bilansowych udzielonych zobowiązań pozabilansowych i odpowiadających im pro-

centowych wag ryzyka kontrahenta, określonych w § 2 ust. 2 załącznika nr 3.

§ 5. Ekwiwalent bilansowy udzielonego zobowiązania pozabilansowego oblicza się:

- 1) jako iloczyn wartości udzielonego zobowiązania pozabilansowego i przypisanej mu procentowej wagi ryzyka, określonej w § 15 — w przypadku udzielonych zobowiązań pozabilansowych o charakterze gwarancyjnym;
- 2) zgodnie z § 16 — w przypadku udzielonych zobowiązań pozabilansowych wynikających z transakcji terminowych.

B. Klasyfikacja podmiotów

§ 6. 1. Przez państwa należące do strefy A, z zastrzeżeniem ust. 2, rozumie się:

- 1) państwa członkowskie Unii Europejskiej;
- 2) państwa należące do Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD);
- 3) państwa, które zawarły porozumienia w sprawie udzielania kredytów z Międzynarodowym Funduszem Walutowym (IMF), w związku z Ogólnym Porozumieniem o Zaciąganiu Kredytów (GAB).

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się wobec:

- 1) państw członkowskich Unii Europejskiej oraz państw należących do OECD, jeżeli restrukturyzują lub kiedykolwiek, od momentu przyjęcia odpowiednio do Unii Europejskiej lub do OECD, restrukturyzowały swoje zadłużenie zagraniczne;
- 2) pozostałych państw, o których mowa w ust. 1, jeżeli restrukturyzują lub restrukturyzowały swoje zadłużenie zagraniczne w ciągu ostatnich 5 lat.

§ 7. 1. Do podmiotów klasy I zalicza się:

- 1) banki centralne i rządy państw należących do strefy A oraz Skarb Państwa Rzeczypospolitej Polskiej, a także instytucje rządowe szczebla centralnego i Narodowy Bank Polski;
- 2) Korporację Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych (KUKE);
- 3) Bankowy Fundusz Gwarancyjny;
- 4) Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółka Akcyjna;
- 5) uznane giełdy i izby rozliczeniowe, wymagające codziennego regulowania wysokości depozytów zabezpieczających — w przypadku gdy są one stroną transakcji terminowej.

2. Przed zaliczeniem podmiotów, o których mowa w ust. 1 pkt 5, do klasy I dom maklerski dokonuje oceny ich wiarygodności.

3. Ocenę, o której mowa w ust. 2, dom maklerski przekazuje Komisji, której przysługuje prawo zmiany dokonanej przez dom maklerski kwalifikacji.

§ 8. Do podmiotów klasy II zalicza się:

- 1) banki oraz instytucje kredytowe mające siedzibę w państwach należących do strefy A;
- 2) domy maklerskie, banki prowadzące działalność maklerską, towarowe domy maklerskie, o których mowa w art. 37 ustawy o giełdach towarowych, inne instytucje finansowe oraz firmy inwestycyjne mające siedzibę w państwach należących do strefy A;
- 3) władze lokalne lub regionalne państw należących do strefy A oraz jednostki samorządów terytorialnych Rzeczypospolitej Polskiej i ich związki;
- 4) wielostronne banki rozwoju:
 - a) Afrykański Bank Rozwoju,
 - b) Azjatycki Bank Rozwoju,
 - c) Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju,
 - d) Europejski Fundusz Inwestycyjny,
 - e) Fundusz Przesiedleńczy Rady Europy,
 - f) Karaibski Bank Rozwoju,
 - g) Międzyamerykańska Korporacja Inwestycyjna,
 - h) Międzyamerykański Bank Rozwoju,
 - i) Międzynarodowa Korporacja Finansowa,
 - j) Międzynarodowy Bank Odbudowy i Rozwoju,
 - k) Nordycki Bank Inwestycyjny;
- 5) Europejski Bank Inwestycyjny.

§ 9. Podmioty niezaliczone do klasy I lub II uznaje się za podmioty klasy III.

C. Procentowe wagi ryzyka aktywów obciążonych ryzykiem

§ 10. 1. Należności, o których mowa w § 11—14, ujmuje się w kwocie netto po pomniejszeniu o wartość utworzonych odpisów aktualizujących wartość, łącznie z należnymi odsetkami.

2. Należności domu maklerskiego od banków prowadzących działalność maklerską, innych domów maklerskich i towarowych domów maklerskich z tytułu zawartych transakcji ujmuje się w wartości pomniejszonej o wartość należności z tytułu zawartych transakcji objętych funduszem rozliczeniowym.

§ 11. Waga ryzyka w wysokości 0 % stosowana jest dla następujących aktywów:

- 1) środki pieniężne;
- 2) należności przysługujące od podmiotów klasy I;

- 3) należności przysługujące od podmiotów klasy II i III, w części zabezpieczonej:
 - a) kwotą pieniężną przekazaną na rachunek domu maklerskiego,
 - b) gwarancjami (poręczeniami) udzielonymi przez podmioty klasy I,
 - c) dłużnymi papierami wartościowymi, których emitentem jest podmiot klasy I;
- 4) dłużne papiery wartościowe, których emitentem jest podmiot klasy I;
- 5) dłużne papiery wartościowe, których emitentem jest podmiot klasy II lub III, w części gwarantowanej (poręczonej) przez podmioty klasy I;
- 6) aktywa niewymienione w pkt 2—5 pomniejszające poziom nadzorowanych kapitałów domu maklerskiego, w tym aktywa nie płynne.

§ 12. Waga ryzyka w wysokości 20 % stosowana jest dla następujących aktywów:

- 1) należności przysługujące od podmiotów klasy II, w części nieobjętej wagą ryzyka 0 %;
- 2) należności przysługujące od podmiotów klasy III, w części nieobjętej wagą ryzyka 0 %, ale zabezpieczonej:
 - a) gwarancjami (poręczeniami) udzielonymi przez podmioty klasy II,
 - b) dłużnymi papierami wartościowymi, których emitentem jest podmiot klasy II;
- 3) dłużne papiery wartościowe, których emitentem jest podmiot klasy II;
- 4) dłużne papiery wartościowe, których emitentem jest podmiot klasy III, w części nieobjętej wagą ryzyka 0 %, ale gwarantowanej (poręczonej) przez podmioty klasy II.

§ 13. Waga ryzyka w wysokości 50 % stosowana jest dla należności przysługujących od podmiotów klasy III, w części nieobjętej wagami ryzyka 0 % i 20 %, ale zabezpieczonej hipoteką.

§ 14. Waga ryzyka w wysokości 100 % stosowana jest dla następujących aktywów:

- 1) należności nieobjęte wagami ryzyka 0 %, 20 % lub 50 %, w tym należności z tytułu rozrachunków z kontrahentami, których tożsamości nie można ustalić;
- 2) papiery wartościowe, w części nieobjętej wagami ryzyka 0 %, 20 % lub 50 %, udziały i inne składniki kapitałów własnych innych podmiotów, niepomniejszające poziomu nadzorowanych kapitałów domu maklerskiego;
- 3) pozostałe aktywa niepomniejszające poziomu nadzorowanych kapitałów domu maklerskiego, z wyłączeniem aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego.

D. Udzielone zobowiązania pozabilansowe

§ 15. Procentowe wagi ryzyka udzielonych zobowiązań pozabilansowych ustalone są jako:

- 1) waga ryzyka 0 % dla zobowiązań zakupu papierów wartościowych, udzielenia gwarancji lub poręczenia z pierwotnym terminem wykonalności do jednego roku lub które można bezwarunkowo wypowiedzieć w każdej chwili bez uprzedzenia, oraz dla transakcji sprzedaży opcji lub warrantów;
- 2) waga ryzyka 20 % dla zobowiązań wygasających z chwilą realizacji transakcji będącej ich podstawą, dla których zabezpieczenie stanowi wystawy towar;
- 3) waga ryzyka 50 % dla następujących rodzajów zobowiązań:
 - a) udzielonych gwarancji jakości odsprzedawanych towarów i zapłaty odszkodowania (w szczególności gwarancji przetargowych, gwarancji dobrego wykonania umowy, gwarancji zapłaty podatku) oraz innych gwarancji lub poręczeń niestanowiących zabezpieczenia aktywów osób trzecich,
 - b) nieodwołalnych akredytyw zabezpieczających, niestanowiących zabezpieczenia aktywów osób trzecich,
 - c) niewykorzystanych udzielonych zobowiązań, takich jak zobowiązania zakupu papierów wartościowych, udzielenia gwarancji lub poręczenia z pierwotnym terminem wykonalności powyżej jednego roku;
- 4) waga ryzyka 100 % dla następujących rodzajów zobowiązań:
 - a) udzielonych gwarancji lub poręczeń zabezpieczających aktywa osób trzecich,
 - b) nieodwołalnych akredytyw zabezpieczających aktywa osób trzecich,
 - c) udzielonych poręczeń wekslowych,
 - d) udzielonych zobowiązań z tytułu transakcji z prawem zwrotu przedmiotu transakcji lub roszczeń z nim związanych,
 - e) umów sprzedaży aktywów z przyrzeczeniem odkupu, jeśli inne przepisy wymagają ich ujmowania jako kategorii pozabilansowych,
 - f) nieopłaconej części udziałów, akcji lub innych papierów wartościowych,
 - g) pozostałych udzielonych zobowiązań pozabilansowych, z wyłączeniem transakcji terminowych.

E. Ekwiwalenty bilansowe transakcji terminowych

§ 16. Dla celów obliczania ekwiwalentu bilansowego transakcji terminowych, z wyłączeniem transakcji sprzedaży opcji lub warrantów, stosuje się:

1) metodę zaangażowania bieżącego, określoną w § 17:

- a) do transakcji zaliczonych do portfela handlowego domu maklerskiego, którego zakres prowadzonej działalności jest znaczący,
- b) do transakcji, których instrumentem bazowym są instrumenty kapitałowe, metale szlachetne, z wyłączeniem złota, lub inne towary;

2) metodę zaangażowania bieżącego, określoną w § 17, albo metodę zaangażowania pierwotnego, określoną w § 18 — do pozostałych transakcji.

§ 17. Metoda zaangażowania bieżącego polega na tym, że:

1) ekwiwalent bilansowy zobowiązania pozabilansowego oblicza się jako sumę kosztu zastąpienia i oczekiwanej przyszłej straty;

2) za koszt zastąpienia przyjmuje się:

- a) zysk na pozycjach pierwotnych wynikających z danego zobowiązania, zrealizowany w okresie od powstania zobowiązania, albo
- b) zero — w przypadku gdy nie zrealizowano zysku;

3) oczekiwaną przyszłą stratę oblicza się jako iloczyn nominalnej kwoty transakcji pomnożonej przez wagi ryzyka przypisane poszczególnym transakcjom zgodnie z tabelą:

Lp.	Kategoria transakcji ¹	Rezydualny termin zapadalności ²			
		do 14 dni	powyżej 14 dni — do 3 miesięcy	powyżej 3 miesięcy — do 1 roku	powyżej 1 roku za każdy rozpoczęty rok ³
		(w %)			
	A	B	C	D	E
1	Transakcje stopy procentowej	0,00	0,25	0,50	1,00
2	Transakcje walutowe	0,00	1,00	3,00	5,00
3	Transakcje ceny metali szlachetnych	0,00	1,00	3,00	5,00
4	Transakcje ceny akcji	2,00	4,00	6,00	8,00
5	Transakcje cen towarów	4,00	6,00	10,00	12,00
6	Inne	6,00	8,00	12,00	15,00

¹ — Transakcje, których instrument bazowy jest wyrażony w walucie obcej, zalicza się do transakcji walutowych, z tym że transakcje zamiany stopy procentowej wyrażone w jednej walucie zalicza się do transakcji stopy procentowej

² — Od dnia sprawozdawczego do ustalonego dnia zapadalności transakcji

³ — Maksymalnie do 100 % łącznie za cały okres trwania transakcji

§ 18. Metoda zaangażowania pierwotnego polega na tym, że ekwiwalent bilansowy zobowiązania pozabilansowego oblicza się jako iloczyn teoretycznej (no-

minalnej) wartości instrumentu bazowego transakcji i współczynnika konwersji kredytowej przypisanego transakcji na podstawie tabeli:

Lp.	Kategoria transakcji ¹	Pierwotny termin zapadalności ²			
		do 14 dni	powyżej 14 dni — do 3 miesięcy	powyżej 3 miesięcy — do 1 roku	powyżej 1 roku za każdy rozpoczęty rok ³
		(w %)			
	A	B	C	D	E
1	Transakcje stopy procentowej	0,00	0,50	1,00	1,00
2	Transakcje walutowe	0,00	2,00	5,00	5,00
3	Transakcje ceny złota	1,00	2,00	5,00	5,00

¹ — Transakcje, których instrument bazowy jest wyrażony w walucie obcej, zalicza się do transakcji walutowych, z tym że transakcje zamiany stopy procentowej wyrażone w jednej walucie zalicza się do transakcji stopy procentowej

² — Od dnia zawarcia transakcji do ustalonego dnia jej zapadalności

³ — Maksymalnie do 100 % łącznie za cały okres trwania transakcji

Załącznik nr 6

OBLICZANIE WYMOGU KAPITAŁOWEGO Z TYTUŁU PRZEKROCZENIA LIMITU KONCENTRACJI ZAANGAŻOWANIA

A. Zasady ogólne

§ 1. Suma zaangażowania obciążonego ryzykiem jednego podmiotu lub podmiotów powiązanych nie może przekroczyć limitu koncentracji zaangażowania, który wynosi:

- 1) 20 % sumy kapitałów podstawowych i uzupełniających II kategorii — w przypadku gdy którykolwiek z tych podmiotów jest w stosunku do domu maklerskiego podmiotem dominującym lub zależnym, albo jest podmiotem zależnym od podmiotu dominującego wobec domu maklerskiego, z zastrzeżeniem § 3;
- 2) 25 % sumy kapitałów podstawowych i uzupełniających II kategorii — w przypadku gdy podmioty te nie są podmiotami powiązаныmi z domem maklerskim w sposób określony w pkt 1.

§ 2. Suma zaangażowań przekraczających 10 % sumy kapitałów podstawowych i uzupełniających II kategorii domu maklerskiego w stosunku do podmiotów, o których mowa w § 1, nie może być wyższa niż 800 % tych kapitałów.

§ 3. Suma pożyczek pieniężnych, gwarancji i poręczeń udzielonych członkom zarządu, członkom rady nadzorczej, pracownikom podlegającym bezpośrednio członkom zarządu, dyrektorom oddziałów lub departamentów, ich zastępcom oraz głównym księgowym w domu maklerskim nie może przekroczyć 10 % wielkości kapitałów podstawowych, o których mowa w § 2 załącznika nr 8.

§ 4. Przepisów § 1—2 nie stosuje się, jeżeli:

- 1) stroną zobowiązaną wobec domu maklerskiego są podmioty klasy I, o których mowa w § 7 załącznika nr 5, z wyłączeniem uznanych giełd;
- 2) stroną zobowiązaną wobec domu maklerskiego są podmioty klasy II, o których mowa w § 8 załącznika nr 5, oraz podmioty prowadzące regulowane rynki papierów wartościowych i giełdy towarowe, przy czym:
 - a) wierzytelności o okresie zapadalności do jednego roku pomija się w całej wartości,
 - b) wierzytelności o okresie zapadalności powyżej jednego roku, ale nieprzekraczającym trzech lat, ujmują się w zaangażowaniu, o którym mowa w § 5, w ważonej wagą 20 % wartości,
 - c) wierzytelności o okresie zapadalności powyżej trzech lat ujmują się w całej wartości w zaangażowaniu, o którym mowa w § 5;
- 3) wierzytelność lub udzielone zobowiązanie pozabilansowe są zabezpieczone gwarancją lub poręczeniem

udzielonym przez podmioty klasy I, do wysokości zabezpieczenia;

- 4) wierzytelność lub udzielone zobowiązanie pozabilansowe są zabezpieczone zastawem na prawach wynikających z papierów wartościowych, których emitentami są podmioty klasy I, do wysokości zabezpieczenia;
- 5) wierzytelność lub udzielone zobowiązanie pozabilansowe jest zabezpieczone kwotą pieniężną, która została przeniesiona na własność i na rachunek domu maklerskiego, podmiotu dominującego lub zależnego w stosunku do domu maklerskiego, do wysokości tej kwoty;
- 6) wierzytelność powstała z tytułu wystawienia weksla, z terminem zapadalności do jednego roku, który został wystawiony przez inny dom maklerski, instytucję kredytową lub bank;
- 7) wierzytelność z tytułu dłużnych papierów wartościowych emitowanych przez inny dom maklerski, bank lub instytucję kredytową, podlegających z mocy prawa nadzorowi publicznemu mającemu na celu ochronę posiadaczy tych papierów, o ile w przypadku upadłości emitenta posiadacze tych papierów mają zagwarantowane pierwszeństwo spłaty;
- 8) zaangażowanie jest pozycją pomniejszającą poziom nadzorowanych kapitałów, o których mowa w przepisach załącznika nr 8;
- 9) wierzytelność wynika z bieżących operacji kupna lub sprzedaży walut obcych — w okresie do dwóch dni roboczych po dokonaniu płatności;
- 10) wierzytelność lub zobowiązanie wynikają z operacji kupna lub sprzedaży papierów wartościowych albo praw majątkowych — w okresie do pięciu dni roboczych od dnia dokonania zapłaty lub dostawy papierów wartościowych albo praw majątkowych, w zależności od tego, które z tych zdarzeń nastąpi wcześniej.

B. Obliczanie wymogu kapitałowego z tytułu przekroczenia limitu koncentracji zaangażowania

§ 5. Zaangażowanie domu maklerskiego wobec danego podmiotu oblicza się jako sumę:

- 1) zaangażowań domu maklerskiego wobec tego podmiotu w portfelu handlowym, obejmujących:
 - a) nadwyżkę długich pozycji netto nad krótkimi pozycjami netto we wszystkich instrumentach bazowych wyemitowanych przez ten podmiot, wynikających z operacji zaliczonych do portfela handlowego,

- b) pozycję netto w gwarantowanych emisjach papierów wartościowych tego podmiotu, obliczoną w sposób określony w § 40 załącznika nr 1,
 - c) pozycję netto wynikającą z umowy o subemisję usługową podpisanej z tym podmiotem; pozycję tę oblicza się jako iloczyn ilości papierów wartościowych objętych subemisją usługową i ich ceny wynikającej z umowy o subemisję usługową,
 - d) wierzytelności wobec tego podmiotu wynikające z operacji, o których mowa w przepisach załączników nr 2 i 3, rozumiane jako suma:
 - iloczynu sumy wymogów kapitałowych określonych w przepisach załącznika nr 2 i § 2—3 załącznika nr 3 przez liczbę 12,5,
 - sumy ekwiwalentów bilansowych operacji, o których mowa w § 4 i 5 załącznika nr 3, oraz
- 2) zaangażowania domu maklerskiego wobec tego podmiotu w portfelu niehandlowym, stanowiącego sumę wierzytelności oraz udzielonych zobowiązań pozabilansowych wynikających z operacji z tym podmiotem, zaliczonych do portfela niehandlowego, z wyłączeniem aktywów pomniejszających poziom nadzorowanych kapitałów.

§ 6. Przekroczenie limitu koncentracji zaangażowania oblicza się jako sumę nadwyżek zaangażowania domu maklerskiego wobec poszczególnych podmiotów ponad limity ustalone zgodnie z przepisami § 1—3.

§ 7. 1. Dopuszcza się przekroczenie przez dom maklerski limitu koncentracji zaangażowania wobec danego podmiotu, pod warunkiem że:

- 1) wierzytelności domu maklerskiego wobec poszczególnych podmiotów wynikające z operacji zaliczonych do portfela niehandlowego nie przekraczają limitów, o których mowa w § 1—3, co oznacza, że przekroczenie limitu koncentracji zaangażowania dotyczy wyłącznie portfela handlowego;
- 2) dom maklerski włącza do rachunku całkowitego wymogu kapitałowego łączny wymóg kapitałowy z tytułu przekroczenia limitu koncentracji zaangażowania, zgodnie z § 8;
- 3) suma zaangażowania domu maklerskiego wobec jednego podmiotu lub grupy podmiotów powiązanych, powodujących przekroczenie limitu koncentracji zaangażowania przez okres nie dłuższy niż 10 dni roboczych, nie przekracza 500 % poziomu nadzorowanych kapitałów domu maklerskiego;
- 4) suma wielkości przekraczających limit koncentracji zaangażowania przez okres dłuższy niż 10 dni roboczych nie przekracza 600 % poziomu nadzorowanych kapitałów domu maklerskiego.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, dom maklerski informuje Komisję o przypadkach przekroczenia w danym kwartale limitów koncentracji zaangażowania, określonych w § 1 i 2, podając nazwę kontrahenta i kwotę przekroczenia limitu.

3. Dom maklerski nie może dokonywać transakcji mających na celu obniżenie wymogu kapitałowego z tytułu przekroczenia limitów koncentracji zaangażowania, w szczególności polegających na rozliczaniu przekroczenia limitu koncentracji zaangażowania wobec podmiotu przed upływem 10 dni jego trwania i podejmowania nowego zaangażowania wobec tego podmiotu, ani też nie przenosi czasowo przekroczenia limitu do innej instytucji.

§ 8. Wymóg kapitałowy z tytułu przekroczenia limitu koncentracji zaangażowania stanowi wymóg kapitałowy z tytułu przekroczenia limitu koncentracji zaangażowania w portfelu handlowym.

§ 9. W celu obliczenia wymogu kapitałowego z tytułu przekroczenia limitu koncentracji zaangażowania w portfelu handlowym, z łącznego zaangażowania domu maklerskiego wobec podmiotu, w przypadku którego występuje przekroczenie limitu, wyodrębnia się składniki zaliczone do portfela handlowego o łącznej wartości równej kwocie przekroczenia, którym przypisano najwyższe:

- 1) stopy narzutu z tytułu ryzyka szczególnego cen instrumentów kapitałowych i instrumentów dłużnych określonych zgodnie z przepisami odpowiednio § 16—18 załącznika nr 1 i części E.II. załącznika nr 1;
- 2) wagi ryzyka kontrahenta lub współczynniki przeliczeniowe zgodnie z przepisami odpowiednio załącznika nr 3 lub części A załącznika nr 2.

§ 10. Wymóg kapitałowy z tytułu przekroczenia limitu koncentracji zaangażowania w portfelu handlowym wobec danego podmiotu oblicza się jako:

- 1) 200 % sumy wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka szczególnego cen instrumentów kapitałowych i instrumentów dłużnych określonych w przepisach, odpowiednio § 16—18 załącznika nr 1 i części E.II. załącznika nr 1, i wymogów kapitałowych obliczonych na podstawie przepisów załączników nr 2 i 3 dla składników, o których mowa w § 9 — jeśli przekroczenie limitu koncentracji zaangażowania trwa przez okres nie dłuższy niż 10 dni;
- 2) sumę iloczynów wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka szczególnego cen instrumentów kapitałowych i instrumentów dłużnych, określonych w przepisach § 16—18 załącznika nr 1 i części E.II. załącznika nr 1, i wymogów kapitałowych obliczonych na podstawie przepisów załączników nr 2 i 3 dla składników, o których mowa w § 9, zaklasyfikowanych do odpowiednich przedziałów nadwyżki zaangażowań określonych w pierwszej kolumnie poniższej tabeli, przez odpowiadające tym składnikom współczynniki określone w drugiej kolumnie tej tabeli, przy czym zaliczanie składników do poszczególnych przedziałów należy wykonać, poczynawszy od pierwszego z tych przedziałów, zaliczając do niego składnik o najniższej stopie narzutu, wadze ryzyka lub współczynniku przeliczeniowym, poprzez kolejne przedziały, zaliczając do nich skład-

niki o coraz to wyższych stopach narzutu, wagach ryzyka lub współczynnikach przeliczeniowych —

jeśli przekroczenie limitu koncentracji zaangażowania trwa przez okres dłuższy niż 10 dni.

Nadwyżka zaangażowania (w relacji do nadzorowanych kapitałów w %)	Współczynnik w %
kolumna 1	kolumna 2
do 40	200
40—60	300
60—80	400
80—100	500
100—250	600
ponad 250	900

Załącznik nr 7

OBLICZANIE WYMOGU KAPITAŁOWEGO Z TYTUŁU POZOSTAŁYCH RYZYK

§ 1. Wymóg kapitałowy z tytułu pozostałych ryzyk jest równy 25 % stałych kosztów operacyjnych, wykazanych w ostatnim zbadanym rocznym sprawozdaniu finansowym domu maklerskiego, z zastrzeżeniem § 3.

§ 2. Przez stałe koszty operacyjne rozumie się sumę następujących rodzajów kosztów:

- 1) opłaty na rzecz izby gospodarczej;
- 2) wynagrodzenia;
- 3) ubezpieczenia społeczne;
- 4) świadczenia na rzecz pracowników;
- 5) zużycie materiałów i energii;
- 6) koszty utrzymania i wynajmu budynków;
- 7) pozostałe koszty rzeczowe;
- 8) amortyzacja;
- 9) prowizje i inne opłaty;
- 10) pozostałe koszty prowadzenia działalności maklerskiej, określone w przepisach wydanych na podsta-

wie art. 81 ust. 2 pkt 2 ustawy o rachunkowości, z wyłączeniem:

- a) kosztów z tytułu afiliacji,
- b) opłat na rzecz regulowanych rynków papierów wartościowych, giełd towarowych oraz na rzecz Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych Spółka Akcyjna i giełdowych izb rozrachunkowych,
- c) podatków i innych opłat o charakterze publicznoprawnym;
- 11) pozostałe koszty operacyjne, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 81 ust. 2 pkt 2 ustawy o rachunkowości;
- 12) utworzone rezerwy i odpisy aktualizujące należności.

§ 3. W ciągu pierwszego roku prowadzenia działalności maklerskiej zastosowanie mają wymogi kapitałowe z tytułu pozostałych ryzyk równe 25 % stałych kosztów operacyjnych, oznaczonych na dany rok w analizie ekonomiczno-finansowej możliwości prowadzenia działalności maklerskiej, o której mowa w art. 40 ust. 1 pkt 8 ustawy.

Załącznik nr 8

OBLICZANIE POZIOMU NADZOROWANYCH KAPITAŁÓW

§ 1. 1. W przypadku domów maklerskich, których zakres prowadzonej działalności jest znaczący, nadzorowane kapitały stanowią sumę kapitałów podstawowych, uzupełniających II kategorii i uzupełniających III kategorii pomniejszoną o pozycje pomniejszające

poziom nadzorowanych kapitałów, zwane dalej aktywami niepiętnymi.

2. Domy maklerskie, których zakres prowadzonej działalności jest znaczący, uwzględniają kapitały uzupełniające III kategorii i aktywa niepiętynne w poziomie

kapitałów nadzorowanych tylko wtedy, gdy różnica kapitałów uzupełniających III kategorii i aktywów niepłynnych jest dodatnia.

3. W przypadku domów maklerskich, których zakres prowadzonej działalności jest nieznaczący, nadzorowane kapitały stanowią sumę kapitałów podstawowych i uzupełniających II kategorii.

§ 2. 1. Kapitały podstawowe ustalone na potrzeby obliczania poziomu nadzorowanych kapitałów obejmują:

- 1) kapitały zasadnicze domu maklerskiego, z wyłączeniem akcji uprzywilejowanych w zakresie spłaty jakichkolwiek zobowiązań domu maklerskiego z ich tytułu, które stanowią:
 - a) kapitał zakładowy,
 - b) kapitał zapasowy,
 - c) pozostałe kapitały rezerwowe;
- 2) pozycje dodatkowe kapitałów podstawowych, które stanowią niepodzielony zysk z lat ubiegłych, w tym również zysk w trakcie zatwierdzania;
- 3) pozycje pomniejszające kapitały podstawowe, które stanowią:
 - a) należne wpłaty na kapitał zakładowy,
 - b) akcje własne posiadane przez dom maklerski, wycenione według cen nabycia, pomniejszone o odpisy spowodowane trwałą utratą ich wartości,
 - c) wartość firmy,
 - d) inne, niż wartość firmy, wartości niematerialne i prawne,
 - e) niepokrytą stratę z lat ubiegłych, również w trakcie jej zatwierdzania,
 - f) stratę na koniec okresu sprawozdawczego, obliczoną narastająco od początku roku obrotowego;
- 4) inne pozycje pomniejszające kapitały podstawowe, które stanowią akcje i udziały banków, domów maklerskich, firm inwestycyjnych, instytucji kredytowych i innych instytucji finansowych będące inwestycjami długoterminowymi w rozumieniu ustawy o rachunkowości i zaliczane do portfela niehandlowego domu maklerskiego oraz udzielone tym instytucjom pożyczki podporządkowane, które zaliczane są do ich kapitałów (funduszy) własnych.

2. W przypadku gdy wartość poszczególnych akcji i udziałów danego banku, domu maklerskiego, firmy inwestycyjnej, instytucji kredytowej i innej instytucji finansowej, o których mowa w ust. 1 pkt 4, stanowi nie więcej niż 10 % kapitałów (funduszy) własnych tego podmiotu i nie więcej niż 10 % sumy kapitałów podstawowych i uzupełniających II kategorii domu maklerskiego, przed pomniejszeniem jej o wartość tych akcji

i udziałów, wówczas ich wartości nie uwzględnia się w kapitałach podstawowych.

§ 3. 1. Kapitały uzupełniające II kategorii ustalone na potrzeby obliczania poziomu nadzorowanych kapitałów nie mogą być wyższe niż wysokość kapitałów podstawowych i obejmują:

- 1) kapitał z aktualizacji wyceny majątku trwałego dokonanej na podstawie odrębnych przepisów;
- 2) zobowiązania podporządkowane z pierwotnym terminem zapadalności nie krótszym niż pięć lat.

2. Wysokość zobowiązań podporządkowanych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, ujmowanych w kapitałach uzupełniających II kategorii nie może przekroczyć 50 % wielkości kapitałów podstawowych ustalonych na potrzeby obliczenia poziomu nadzorowanych kapitałów.

§ 4. 1. Kapitały uzupełniające III kategorii ustalone na potrzeby obliczenia poziomu nadzorowanych kapitałów obejmują:

- 1) zrealizowany i niezrealizowany zysk kapitałowy z wszystkich pozycji pierwotnych wynikających z operacji zaliczonych do portfela handlowego, osiągnięty w bieżącym okresie sprawozdawczym, pomniejszony o znane obciążenia, w tym dywidendy;
- 2) stratę (ze znakiem ujemnym) zrealizowaną na wszystkich pozycjach pierwotnych wynikających z operacji zaliczonych do portfela niehandlowego, zrealizowaną w bieżącym okresie sprawozdawczym, w części nieujętej w kapitale podstawowym;
- 3) zobowiązania podporządkowane z pierwotnym terminem zapadalności nie krótszym niż dwa lata.

2. Wysokość zobowiązań podporządkowanych ujmowanych w kapitałach uzupełniających III kategorii nie może przekroczyć 150 % kwoty, o jaką kapitały podstawowe przewyższają wyższą z kwot:

- 1) połowę wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka kredytowego;
- 2) różnice wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka kredytowego i kapitałów uzupełniających II kategorii.

§ 5. Aktywa niepłynne ustalone na potrzeby obliczenia poziomu nadzorowanych kapitałów obejmują:

- 1) rzeczowy majątek trwały, z wyjątkiem wartości nieruchomości obciążonej hipoteką z tytułu zaciągniętych pożyczek lub kredytów;
- 2) należności netto z pozostałym terminem zapadalności dłuższym niż 90 dni, z wyjątkiem należności z tytułu warunkowego zakupu instrumentów finansowych i pożyczek udzielanych pod zastaw papierów wartościowych oraz aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego i należności z tytułu podatków i innych opłat o charakterze publicznoprawnym;
- 3) ujemną wartość kapitałów mniejszości.

§ 6. 1. Dom maklerski należący do grupy kapitałowej, o której mowa w § 10 rozporządzenia, ustala poziom skonsolidowanych nadzorowanych kapitałów obejmujących podmioty zależne, na podstawie skonsolidowanego sprawozdania finansowego, stosując zasady określone w przepisach § 1—5, z tym że akcje i udziały banków, domów maklerskich, firm inwestycyjnych, instytucji kredytowych i innych instytucji finansowych należących do tej grupy kapitałowej nie pomniejszają jego kapitałów podstawowych, o których mowa w § 2.

2. Dodatkowo poziom skonsolidowanych nadzorowanych kapitałów domu maklerskiego:

1) powiększa się o:

- a) ujemną wartość firmy jednostek podporządkowanych, rozumianą jako różnica wartości określona w art. 60 ust. 2 pkt 2 ustawy o rachunkowości,
- b) dodatnie różnice kursowe z konsolidacji, rozumiane jako różnice kursowe określone w rozpo-

ządzeniu ministra właściwego do spraw finansów publicznych, wydanym na podstawie art. 81 ust. 2 pkt 8 lit. b ustawy o rachunkowości,

c) kapitały mniejszości, rozumiane jako kapitały określone w art. 3 ust. 1 pkt 46 ustawy o rachunkowości;

2) pomniejsza się o:

- a) wartość firmy jednostek podporządkowanych, rozumianą jako różnicę wartości określoną w art. 60 ust. 2 pkt 1 ustawy o rachunkowości,
- b) ujemne różnice kursowe z konsolidacji, rozumiane jako różnice kursowe określone w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw finansów publicznych, wydanym na podstawie art. 81 ust. 2 pkt 8 lit. b ustawy o rachunkowości.

3. Poziom skonsolidowanych nadzorowanych kapitałów domu maklerskiego powiększa się i pomniejsza o pozycje, o których mowa w ust. 2, odpowiednio w relacji do struktury kapitałów (funduszy) własnych podmiotów zależnych.

Załącznik nr 9

STOPA ZABEZPIECZENIA

§ 1. 1. Stopa zabezpieczenia nie może wynosić, z zastrzeżeniem ust. 2, mniej niż 8 %.

2. W ciągu pierwszego roku prowadzenia działalności maklerskiej stopa zabezpieczenia, o której mowa w ust. 1, nie może wynosić mniej niż 14 %.

3. W przypadku domu maklerskiego, powstałego w wyniku połączenia dwóch lub więcej domów maklerskich, na potrzeby obliczania stopy zabezpieczenia, za początek okresu prowadzenia działalności maklerskiej uważa się:

- 1) termin rozpoczęcia działalności maklerskiej przez dom maklerski posiadający w chwili łączenia największy kapitał własny;
- 2) termin rozpoczęcia działalności maklerskiej przez dom maklerski dłużej prowadzący działalność maklerską — w przypadku gdy kapitały własne łączących się domów maklerskich są równe.

4. W przypadku domu maklerskiego będącego spółką akcyjną, do której wniesiono wkład niepieniężny w postaci przedsiębiorstwa maklerskiego prowadzonego uprzednio przez bank w ramach organizacyjnie i finansowo wydzielonej jednostki, na potrzeby obliczania maksymalnego poziomu zaangażowania, za początek okresu prowadzenia działalności maklerskiej uważa się termin rozpoczęcia działalności maklerskiej przez ten bank.

§ 2. Stopa zabezpieczenia jest obliczana jako iloraz wielkości nadzorowanych kapitałów i zobowiązań łącznych pomnożony przez 100 %.

§ 3. 1. Zobowiązania łączne, o których mowa w § 2, są równe zobowiązaniom ogółem pomniejszonym o:

- 1) pożyczki zabezpieczone;
- 2) zobowiązania wobec akcjonariuszy powstałe w wyniku objęcia i opłacenia przez nich akcji;
- 3) zobowiązania z tytułu wpłat na poczet nabycia papierów wartościowych w pierwszej ofercie publicznej lub w publicznym obrocie pierwotnym, wyłącznie w przypadku zawarcia odpowiedniej umowy z bankiem, w którym znajdować się będzie zablokowany rachunek środków pieniężnych klientów z wpłatami na papiery wartościowe;
- 4) zobowiązania podporządkowane.

2. Przez pożyczki zabezpieczone należy rozumieć pożyczki, dla których zostało prawnie ustalone zabezpieczenie (poręczenie) na majątku osoby trzeciej (poręczyciela), obejmujące całą sumę pożyczki.

3. Umowa, o której mowa w ust. 1 pkt 3, powinna zawierać w szczególności wskazanie rachunku bankowego, na którym lokowane będą środki klientów pochodzące z wpłat na papiery wartościowe, postanowienie o niewyptacaniu, wykorzystaniu lub dyspono-

waniu w jakikolwiek sposób przez dom maklerski środkami znajdującymi się na tym rachunku oraz zapewnienie, że po prawomocnym zarejestrowaniu oferowanych papierów wartościowych przez sąd rejestrowy środki pieniężne zostaną bezwarunkowo wypłacone na rzecz emitenta, a wszelkie nadpłacone kwoty, w przypadku nadsubskrypcji, zwrócone klientom.

§ 4. 1. Bieżącą wysokość stopy zabezpieczenia dom maklerski ustala na koniec każdego dnia roboczego — według stanu na poprzedni dzień roboczy.

2. O każdorazowym niedotrzymaniu wymaganej minimalnej wysokości stopy zabezpieczenia dom maklerski bezzwłocznie powiadamia Komisję.

Załącznik nr 10

POZIOM ZAANGAŻOWANIA

§ 1. 1. Maksymalny poziom zaangażowania domu maklerskiego ustala się jako:

$$BPZ = \sum_{i=1}^n (p_i \times m_i) + \sum_{j=1}^k d_j$$

- 1) osiemdziesięciokrotność bieżących kapitałów nadzorowanych — w pierwszym roku działalności;
- 2) stukrotność bieżących kapitałów nadzorowanych — w drugim roku działalności;
- 3) studziesięciokrotność bieżących kapitałów nadzorowanych — w trzecim roku i następnych latach działalności.

2. W przypadku domu maklerskiego, powstałego w wyniku połączenia dwóch lub więcej domów maklerskich, na potrzeby obliczania maksymalnego poziomu zaangażowania, początek okresu prowadzenia działalności maklerskiej ustala się w sposób określony w załączniku nr 9.

§ 2. Bieżący poziom zaangażowania jest obliczany według następującego wzoru:

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- BPZ — bieżący poziom zaangażowania,
 p_i — wartość i-tego instrumentu finansowego,
 m_i — liczbę i-tego instrumentu finansowego klientów, z wyjątkiem instrumentów finansowych dopuszczonych do publicznego obrotu, zewidencjonowanych na rachunkach, o których mowa w art. 9 ust. 2 ustawy,
 d_j — środki pieniężne j-tego klienta,
 j — 1...k — klientów,
 i — 1...n — instrumenty finansowe.

§ 3. 1. Bieżący poziom zaangażowania ustala dom maklerski na koniec każdego dnia roboczego — według stanu na poprzedni dzień roboczy.

2. O każdorazowym niedotrzymaniu maksymalnego poziomu zaangażowania dom maklerski bezzwłocznie powiadamia Komisję.